

**ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ: ІВАНА
ТА ДВОХ СЕРГІЇВ**

с.6-7

23 листопада 2023 року №47

KAZATIN.COM

**ЩО З ВУЛИЧНИМ
ОСВІТЛЕННЯМ?**

с.2

У ПОЛЬЩІ ВБИЛИ КОЗЯТИНЧАНКУ ТА ЇЇ ДВОХ МАЛЕНЬКИХ ДОНЬОК

- Моторошна трагедія сталася у Польщі з нашими земляками, в родині Хоменчуків із Сигналу Козятинської громади
- Вбили молоду 29-річну жінку та двох її маленьких доньок – 1,5 та 4,5 роки. У страшному злочині зізнався 42-річний батько дітей
- Рідні та друзі родини організували збір коштів, аби доставити тіла загиблих на рідну землю на поховання

с.5

СТАЛИ МЕДИКАМИ ЗА СІМЕЙНОЮ ТРАДИЦІЄЮ

► Ми продовжуємо розповідати про молодих спеціалістів, які нещодавно долучилися до колективу Козятинської центральної районної лікарні. Цього разу герої нашої публікації лікарка-офтальмологиня Ірина Федосеєва та ортопед-травматолог Андрій Пилипчук

с.3

ЧОМУ РІЖУТЬ ДЕРЕВА В МАХАРИНЕЦЬКОМУ ЛІСІ

► У Махаринецькому лісі Козятинської громади, в тому, що поблизу східної частини міста, нищать добротні дуби. Натомість сухі, хворі дерева залишають. Про це написала козятинчанка Тетяна Міщук у фейсбуці. Що на це кажуть в управлінні Козятинського райагролісу?

с.8

РЕКЛАМА

твое коло
Купимо земельний пай, в оренді та без оренди, оплата за 10 днів

+38 067 212 16 15
+38 095 805 06 84

tvoekolo.com.ua

Запрошуємо на роботу **ШВАЧОК** на пошив жіночої спідньої білизни

Заробітна плата 10 000 – 20 000 грн.
Гарні умови праці.
Офіційне працевлаштування.
Графік 5/2 з 8:30 до 17:00.

Деталі за тел. **063-298-63-80**

ЩО З ВУЛИЧНИМ ОСВІТЛЕННЯМ?

Темними вулицями ■ Козятинчани скаржаться на неналежне вуличне освітлення. Деякі вулиці не освітлюються зовсім вже тривалий час, а деякі, якщо і світяться, то частинами. Робили опитування і переадресували перелік темних вулиць до управління ЖКГ. Що там на це сказали — читайте у матеріалі

ІРИНА ШЕВЧУК

Більше року тому в цю пору ми вже жили в темноті. Через російську агресію на енергетичну систему, яка розпочалася в жовтні минулого року, в країні на кілька годин відключали світло. Відключення були аварійні, коли прилітало, і планові, щоб стабілізувати та збалансувати електроенергію, яка подається споживачам. І так було майже пів року. Пережили... Завдяки нашим захисникам та енергетикам. І коли навесні енергетичну систему привели до ладу, в багатьох населених пунктах почали вмикати вуличні ліхтарі. У Козятині це сталося не одразу. Перед тим, як відновити освітлення, міська рада робила опитування. Мовляв, чи доцільно вмикати ліхтарі, якщо маємо комендантську годину. Коли понад 80% користувачів Фейсбук, які долучилися до голосування, підтримали цю ідею, виникла інша потреба — встановлення реле часу, що дасть можливість погодиноно вмикати та вимикати світло. Знайшли обслуговуючу компанію і встановили. Першими ліхтарі засвітилися в центрі Козятина. Згодом, і на решті вулиць громади.

У ТЕМНОТІ МОЖНА ПОКРУТИТИ НОГИ

Влітку, навіть коли і виникали якісь проблеми з вуличним освітленням, вони були не такі помітні. Адаже темнішало значно пізніше і люди добиралися додому ще засвітла. Зараз, в осінньо-зимовий період, сутеніти починає після 16.00 і якщо не працюють ліхтарі, то доводиться сліпати в темноті як пішоход, так і автомобілістам. Тротуари в нашій громаді не в найкращому стані, подекуди, йдучи, можна покрутити ноги в ямах, особливо в темряві. На багатьох вулицях вони взагалі відсутні, тож доводиться йти по узбіччю дороги. Тоді непереливки як пішоходам, так і водіям. Бо темними вулицями їм важко помітити перехожих, особливо коли на них немає ніяких світловідбиваючих елементів. Збити чи зачепити можна на «раз-два». Так і сталося нещодавно у селі Козятин на вулиці Покровській, яка, як і інші головні магістралі села Козятин — Центральна та Миру, вже тривалий час не освітлюється. Нагадаємо, 10 листопада водій скутера наїхав на пішохода і втік з місця події. Потерпіла отримала травму ноги.

Під цією новиною мешканці громади оживилися в коментарях. Мовляв, головна причина ДТП — темнота.

Писали про цю проблему неодноразово і у вайбер-групі «Село Козятин». Трішки процитуємо: «Люди добираються з роботи,

а на головних вулицях темна ніч. Як так? Хто пояснить, чому не горять ліхтарі на Центральній? Люди йдуть з міста, там теж, до речі, не всі вулиці світяться, а тут у нас взагалі скрізь темнота. Люди виходять з автобуса і сліпають, переходять дорогу. Хіба не буде тих аварій?»

На жаль, це питання всієї громади. Навіть у центрі Козятина не всюди є світло. До прикладу, Грушевського. Та частина, яка в самісінькому центрі, горить вогнями, а вже далі, до її кінця (за старою «Лялею») — суцільна теміння. Це саме стосується й інших частин міста. Ліхтарі горять вибірково і не завжди.

Щоб якомога більше оцінити ситуацію з освітленням, на нашій сторінці у фейсбук ми запитали у козятинчан чи є світло на їхніх вулицях

Ось що нам написали:

Ольга Дашук: с. Сигнал, вул. Соборна немає давно

Діана Борівська Артемчук: Село Козятин. Центральна темно. Після роботи додому добратись неможливо, ще й автобуса після 17 немає.

Тетяна Васильєва: Героїв Майдану. Ліхтарі або переморжуються, або взагалі не горять.

Євгеній Юрійович: Вул. Сагайдачного м. Козятин не працює жоден ліхтар, останніх півтора року працював лише один із семи.

Ruslana Soroka: На Мічуріна взагалі ні один ліхтар не світить. Діти увечері повертаються додому, ходити страшно, бо темно!!!

Валя Козюк: ул. Водокачна, вул. Покровська, темно як в погребі.

Зоя Чернецкая: На Стуса ніколи не було світла, ввечері ідеш, то ноги можна зламати і ще такі дороги.

Natali Fedorenko: Село Іванківці на вул. Степовій ні один ліхтар не горить.

Олена Саленко: Грушевського в кінці вулиці світла нема.

Юлія Лук'ячук: С. Козятин, вул. Подільська частина вулиці є світло, а частина немає.

Маріна Делікатна: Вулиця Садова, що в селі Козятин, теж світла нема.

Сергей Петренко: На провулку Шасливого 30 років не було світла, ділили село і місто.

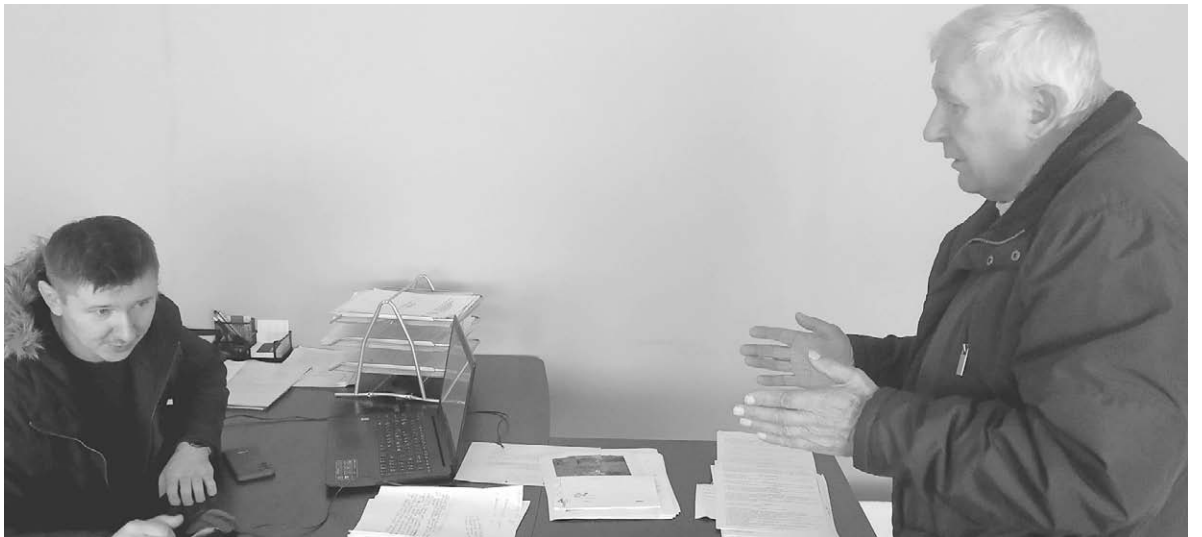
Марина Лесик: С. Козятин, вул. Річкова світилася б, якби замінювалися лампочки, не перевіряють так як раніше. Не освітлюється половина вулиці.

Інна Ватафова: На вулиці Залізнична світла немає два роки.

Olga Timoshuk: Вул. Склярова темна ніч, щось в парку світить, а от АТБ і весь той куток дуже гарно!

Анна Загородня: Я розумію, що війна і треба економити, але буває вже через всі рамки це виходить.

Інна Гудзовська: Село Іванківці горять через вулицю і то не на кожному стовпі.

Пан Микола, мешканець Іванківців, обурений відсутністю вуличного освітлення. «Чого в нас у селі немає світла?» — запитав він очільника козятинського ЖКГ

Валерій Бенаш: У центрі світло періодично.

Людмила Липовецька: В с. Сигнал немає зовсім вже давно.

Олена Берук: Нема, вулиця Миру.

Таня Ярмук: Вул. Горіхова не завжди горить світло.

Lubov Kyrylova: Вул. От. Олександра світла немає. Пролетарська.

Татьяна Войтко: На В. Великого, пряма вулиця до школи 4, взагалі світла немає.

Все про все: мт Залізничне немає освітлення

Станіслава Немирівська: На Зоряній ще за білого дня включають, це така економія.

Tatyana Rasyanskaya: На Стуса 2 фанарі. Один з яких освітлює небо з каштаном, а не дорогу.

Рая Плис: С. Пиковець взагалі ніби не існує ні автобуса, ні світла, ні нормального магазину.

ВИКОНАВЕЦЬ — ВІННИЦЬКИЙ, ТОМУ І НЕ ОПЕРАТИВНО

За роз'ясненням звернулися до Управління житлово-комунального господарства Козятинської міської ради. Там про проблеми

За словами Івана Вовкодава, після рвучкого вітру з'явилося багато проблем, пов'язаних з коротким замиканням

знають і кажуть — вирішують їх по мірі можливостей.

— Вуличне освітлення в минулому році було відключене тривалий час, з весни його відновили, з'явилося багато проблем, — розповідає начальник Управління житлово-комунального господарства Козятинської міської ради Іван Вовкодав. — Відповідає за нього наше Управління, в нас безпосередніх виконавців немає, тому проводили тендер, визначили виконавців цих послуг. Тендер виграла вінницька фірма «Промавтоматика». Працюємо таким чином — збираємо заявки, надаємо їм, вони готують матеріали, приїжджають і виконують. Тобто про оперативність, поки що, говорити ми не можемо, оскільки це, на жаль, займає багато часу.

Та, за словами Івана Вовкодава, з нового року виконавцем має бути козятинське «Чисте місто».

— У багатьох містах це практикують і це правильно, коли мережі ми передаємо нашому комунальному підприємству, фінансуємо, даємо їм і на зарплати, і на матері-

али, — каже начальник ЖКГ. — Це законно і головне — оперативно. Не треба чекати ту саму «Промавтоматику» з Вінниці. Все на місці.

Загалом вуличне освітлення у нашій громаді вмикається о 16.45, вимикається о 00.00. Під час комендантської години воно не працює. Також освітлюється з 5.00 по 7.20.

СИТУАЦІЮ УСКЛАДНИВ БУРЕВІЙ

Переходимо до вищезгаданих вулиць, на яких є проблеми з освітленням. Іван Вовкодав з цими фактами погоджується і додає — ситуацію ускладнив жовтневий буревій. Після рвучкого вітру з'явилося вкрай багато проблем, пов'язаних в основному з коротким замиканням.

— Тут питання не в грошах, а питання в часі, — пояснює Іван Вовкодав. — Треба обстежити всю мережу, зараз ми вже відновили чотири підстанції. Та сама вулиця Грушевського, наприклад, вже світиться. Є щитова, яка відповідає за частину Героїв Майдану, Мічуріна, Володимира Великого, Лисенка. Оці всі вулиці в центрі.

Відновили також на Довженка підстанцію, вже світиться вулиці Єдності, Кондрацького. Також частково не працювали ліхтарі на вулиці Отця Олександра (колишня Пролетарська). Теж вже відновили.

Що стосується вулиці Стуса, то там проблема з лампами. За словами головного комунального Козятина, вони масово погоріли. Дали заявку на їх заміну, найближчим часом все зроблять. Додамо, лампи у вуличних ліхтарях різні. За словами Івана Вовкодава, є натрієві, є ртутні, їх по можливості заміняють на світлодіодні. Вони економічніші та ефективніші. Одна така лампа вартує 283 гривні. Та наразі в пріоритеті, не заміна ламп, а пошук коротких замикань.

Проблемними залишилися ще село Козятин, Сигнал, Флоріанівка.

— У селі Козятин знайшли проблему з часовим реле, воно закоротило. Його вже замовили, — продовжує Іван Вовкодав. — Думаю, що цього тижня відновимо там освітлення.

Йдемо далі. Село Іванківці. Там проблема з лампами. Сміт Залізничне, як писали його мешканці, теж не світять ліхтарі.

— Там зараз уклали чотири договори, мають зайти на поточний ремонт вулиць. Замінять частину старих ліхтарів і трішки ситуація

зміниться, — каже Іван Вовкодав.

Також у Козятинській громаді є ряд сіл і без вуличного освітлення зовсім. Це Пиковець, Пустоха, Рубанка, Королівка.

— По Пиковцю, Пустосі та Рубанці плануємо почати в поточному році. Королівку — в наступному, — уточнив Іван Вовкодав.

Поки говорили у кабінеті начальника ЖКГ Козятинської громади і розповідали про темні вулиці, до нього на прийом намагався зайти чоловік. Після першого «зачекайте кілька хвилин», пройшло саме стільки часу і він постукав у двері знову. Сказав, що не може більше чекати, бо автобус поїде. Коли ж він все ж таки зайшов, то почав з теми вуличного освітлення.

— Світло по селах мене цікавить. В нас пропало ось недавно, після буревію того, б'ю у всі кінці, а їх немає, — каже з порогу пан Микола.

Виявляється, пан Микола живе в Іванківцях. Прийшов у ЖКГ, щоб з'ясувати, чому у них не світять вуличні ліхтарі. Каже, що більша половина світиться, а от вулиця Новий Світ і всі прилеглі до неї — ні.

Процитуємо коротеньку дискусію, свідком якої ми стали:

— Там погоріли лампи, — сказав Іван Вовкодав. — Ми з електриком були.

— І що, всі зразу? — запитав пан Микола. — Це вже більше місяця так. Я вже і до депутата, і в міську раду. Розумію, світла немає, коли кацапи б'ють, але зараз же воно має бути. Нашо ця фірма тоді існує?

— З нового року буде козятинська фірма і буде все швидше, — каже начальник ЖКГ

— А ще якось ішов, в нас світла нема, а в місті, вранці, пів восьмого — горить.

— Є така особливість у людей, вони знають, де вмикається світло на підстанції і вони примусово його вмикають і не вимикають. Коли нам телефонують — ми вимикаємо.

До речі, ось телефони, за якими можна повідомляти, якщо на вашій вулиці виникли проблеми з вуличним освітленням. Телефонувати можна з 8.00 до 17.00

■ 2-22-41,

■ 2-53-03

А ще, за словами Івана Вовкодава, слід звертатися до старости, або до свого депутата. Вони в свою чергу мають повідомити про все до управління житлово-комунального господарства.

ПРОДОВЖИЛИ СІМЕЙНУ ТРАДИЦІЮ І СТАЛИ МЕДИКАМИ

Лікар до 30 ■ Ми продовжуємо розповідати про молодих спеціалістів, які нещодавно долучилися до колективу Козятинської центральної районної лікарні. Цього разу герої нашої публікації лікарка-офтальмологиня Ірина Федосеєва та ортопед-травматолог Андрій Пилипчук

ОЛЕНА УДВУД

Андрію Пилипчуку 28 років. Він ортопед-травматолог Козятинської ЦРЛ. А колись і не думав, що одягне білий халат, адже навіть не замислювався про цю професію. Хоча мама Андрія — лікар. Тому що таке лікарня і як це, працювати лікарем, він знав ще змалечку.

— Мама часто брала мене з собою на роботу, — розповідає Андрій Пилипчук. — Я в лікарні був скрізь. Але думав піти на юридичний факультет і бути адвокатом чи прокурором, або вивчати програмування. Це було два основних варіанти. Все вирішив випадок. Одного дня ми з мамою йшли і побачили на дорозі тваринку, якій було зле. Мені її стало так шкода, я захотів її погладити. Мама каже: «Ти такий добрий, може ти на ветеринара хочеш?» Я кажу: «Ні, ветеринаром я точно не хочу бути. Може в медичний піти?» Так воно і пішло. Я хотів просто допомагати людям. Потім вже зрозумів, що це значно складніше і зовсім не так, як я собі уявляв спочатку.

ПОВЕРТАТИСЯ НАЗАД НЕ ПЛАНУВАВ

У 2012 році Андрій вступив до Вінницького медуніверситету. Те, що хоче бути лікарем, він вирішив остаточно, а ось якою буде майбутня спеціалізація — одразу не знав, тому що розглядав різні варіанти. Андрій каже, студенти медуніверситетів перші три роки завжди «плавають». Щоб було легше обрати напрямом, йому запропонували відвідувати чергування у різних медичних закладах і подивитися вживу, як працюють різні спеціалісти.

— Вийшло так, що єдине місце, де я зміг знайти знайомих, які б мені підказали, куди звернутися — це в Дитячій обласній лікарні у дитячому травмункті, — продовжує Пилипчук. — Я почав туди ходити і мені з першого ж дня сподобалося. Щоправда, я був не на дитячому факультеті, а на дорослому. Починаючи з четвертого курсу, я рік ходив на чергування в травмункт Лі-

карні швидкої медичної допомоги на Київській. А весь 5 і 6 курс ходив на чергування з Ярославом Семенюком. Це мій хороший товариш. Він раніше працював у Козятині, а потім переїхав до Вінниці. Ми з ним ходили і на приймальне, і на хірургію.

Навчання тривало до 2018. Потім — два роки інтернатури в обласній лікарні імені Пирогова. А далі перед випускником медуніверситету постало найважче на той момент завдання — знайти робоче місце. Андрій родом із Козятина. Втім, зізнається, повертатися до рідного міста спочатку не збирався. Хотів залишитися у Вінниці і працювати там, але виявилось, що це нереально.

— Державні лікарні у Вінниці давно забиті, а в приватній без стажу нікого не хочуть брати, — пояснює Андрій Пилипчук. — Тому довелося повернутися додому. Трохи важко було перший рік. Перш за все тому, що всі мої друзі були у Вінниці, тут у мене нікого не залишилося. Але потім все стало на свої місця, з'явилися дружина і дитина, і тепер я звідси нікуди не хочу їхати. У великому місті вже для мене не комфортно. Тут спокійно і для життя все є.

НЕ ЛИШЕ ТРАВМАТОЛОГ, А Й РЕАБІЛІТОЛОГ

У колективі Козятинської центральної районної лікарні Андрій Пилипчук працює з липня 2020 року як травматолог-ортопед.

— Ці дві сфери (травматологія та ортопедія) йдуть разом, але на практиці між ними є різниця, — зауважує лікар. — У нас в ЦРЛ це чиста травматологія. Тому що ортопедія зараз більш відокремлена у певних закладах, де є спеціалісти, які займаються конкретно ортопедією: сколіозом, плоскостопістю, вродженими хворобами, які потрібно коригувати.

Спочатку Андрій Пилипчук працював у стаціонарі та паралельно в поліклініці. Довелося попрацювати й у відділенні екстреної невідкладної допомоги. Завдяки цьому досвіду молодий спеціаліст отримав ще дві спеціалізації.

— Спочатку я пройшов курси

лікаря екстреної невідкладної допомоги, — продовжує Андрій. — У нас ще на приймальню проводили окремо діагностику станів сп'яніння. Тоді всі працівники приймального відділення, і я також, проходили курси, щоб допомагати поліції проводити освідування.

Зараз Андрій перейшов працювати у поліклініку, а нещодавно отримав третю додаткову спеціалізацію — лікар-реабілітолог і тепер працює ще й у складі мобільної бригади паліативної допомоги. Цей напрямок прийшов йому до вподоби навіть більше.

— Я травматологію не хочу залишати, але мені цікавіше наразі реабілітацією займатися, — каже Пилипчук. — Суть реабілітації — це адаптація хворого до самообслуговування та життя. Людина, наприклад, після інсульту пересувається на сидячий каталізі. Її потрібно навчити, щоб вона могла сама на неї сісти, сама злізти, сходити до туалету без сторонньої допомоги. Тобто допомогти людині повністю призвичаїтися до життя. Реабілітація — це не просто маса-

«Тепер я звідси нікуди не хочу їхати. У великому місті вже для мене не комфортно. Тут спокійно і для життя все є»

жі чи ЛФК (лікувальна фізкультура — авт.). Це значно серйозніша робота.

ДОЛУЧИЛАСЯ ДО КОЛЕКТИВУ КІЛЬКА МІСЯЦІВ ТОМУ

Друга героїня нашої публікації — Ірина Федосеєва. Їй 25 років. Вона працює лікарем-офтальмологом у поліклініці Козятинської центральної районної лікарні. Долучилася до колективу зовсім нещодавно — Ірина завершила інтернатуру декілька місяців тому.

Те, що обрала для себе медицину — зовсім не дивно. Мама дівчини також працює у медичній сфері — вона медсестра.

— Я з дитинства хотіла бути лікарем, — розповідає Ірина Федосеєва. — Мені подобалася ця професія. Коли навчалася, не хотіла спеціальність, пов'язану із хірургією, наприклад, акушерство-гінекологію, хотіла більш спокійніший напрям роботи, щоб був пов'язаний із терапією. Сумнівалася між різними спеціальностями, але все-таки дійшла до висновку, що це буде офтальмологія. Я сама мала деякі проблеми зі зором, тому мене зацікавила спеці-

Андрій Пилипчук — ортопед-травматолог. А також працює реабілітологом

«Я була приємно здивована, коли сюди потрапила». Ірина Федосеєва каже, такого устаткування для офтальмологів, як у нашій поліклініці, немає в багатьох районних центрах

фіка роботи лікаря-офтальмолога. Хоча офтальмологія вважається хірургічною спеціальністю, на даний момент я поки на терапевтичній офтальмології.

ПРИЇДЖАЄ ДО НАС ІЗ ВІННИЦІ

Ірина родом із Хмельницького, але навчалася у Вінницькому національному медуніверситеті. Інтернатуру також проходила в обласній лікарні. Але працювати приїхала до нашого міста.

— Як ви потрапили в козятинську лікарню? — запитуємо дівчину.

— Коли ми випускалися з інтернатури, до нас приїжджали представники з різних лікарень Вінницької області і пропонували свої вільні вакансії, — відповідає Ірина. — Приїхала директор Козятинської ЦРЛ разом із головою профкому. Сказали, що тут є вакансія офтальмолога. Залишили свої контакти. Я зателефонувала, приїхала, подивилася, поспілкувалася. Так і прийшла сюди на роботу.

Попри те, що Ірина працює у Козятині, живе вона у Вінниці. Адже саме там її сім'я. Чоловік, який за спеціальністю лікар-радіолог, працює в одній із приватних лікарень в обласному центрі.

— На роботу я їжджу електричкою, — продовжує Ірина Федосеєва. — Тому що у Вінниці для мене немає роботи. В оптику я не хотіла йти працювати, тому що я не люблю специфіку оптометрії. Я хотіла більше з терапевтичною метою лікарем працювати, а найближча від Вінниці вільна вакансія була саме в Козятині. Був ще варіант Лечичів, але там сполучення тільки автобусне. Це значно дорожче, ніж я на електричці буду їхати. У Хмельницькому взагалі варіантів немає. Там офтальмологія тільки в обласній лікарні, але немає вільних місць.

Найважче у роботі зараз — це дорога, каже Ірина. Приїжджає додому з роботи вже затемна. Але у Козятинській лікарні дівчині подобається.

— Я була приємно здивована, коли сюди потрапила, — зізнається Ірина Федосеєва. — Тому що навіть не думала, що в Козятині може бути для офтальмолога і щільна лампа, і рефлектометр, і тонометр. Знаю, що в інших районних лікарнях такого устаткування немає. Тут навіть набір лінз кращий, ніж у багатьох лікарнях області. Тут є всі необхідні інструменти для обстеження, на первинній ланці їх достатньо.

Оце козачка народилася!

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У четвер, 16 листопада, у Хмельницькому пологовому відділенні з'явилася на світ дівчинка, вагою 5 кілограмів і зростом 56 сантиметрів. Донечка народилася у багатодітній сім'ї Адамчуків із села Скаржинець.

У 31-річної Наталії Адамчук це четверті пологи, старші троє хлопчиків народилися вагою понад чотири кілограми. Пологи природні. Мама та Євангеліна, так назвали новонароджену, почуваються добре, чекають на виписку і зустріч із рідними.

Завідувачка акушерсько-гінекологічного

відділення Оксана Шемета розповідає, що такі великі дітки, особливо дівчатка, народжуються дуже рідко.

— За час моєї роботи в пологовому відділенні це лише другий такий випадок, перший був 25 років тому, — розповіла хмельницькому виданню <https://gazetahm.org> Оксана Шемета.

«МАМИ З ВІЗОЧКАМИ НЕ МОЖУТЬ ЗАЇХАТИ НА ТРОТУАР»

Доступність ■ До редакції нашої газети звернулася читачка Тетяна. Жінку обурює те, як облаштовані тротуари у центрі міста. «Переходячи по пішохідному переходу, немає з'їзду в напрямку магазину «Пузя», — написала нам Тетяна. Але така проблема не лише на цій ділянці

ОЛЕНА УДВУД

«Зверніть увагу на розміщення пандусів та з'їздів у центрі міста. Мами з колясками, інваліди на візках не можуть заїхати на тротуар біля міської ради. Так само і переходячи по пішохідному переходу немає з'їзду в напрямку магазину «Пузя». І це не тільки в центрі така біда, візочком неможливо пересуватись вільно. Сподіваюся, що моє звернення не проігнорують і не треба буде просити сторонньої допомоги, щоб заїхати до міської ради», — таке повідомлення залишила наша читачка Тетяна на нашій сторінці в Інстаграм.

Заїзди та з'їзди з тротуарів перед пішохідними переходами — це ті звичні речі, на які більшість людей не звертають уваги. Але для тих, хто пересувається на візочках, і для матерів із колясками це вагома річ, адже якщо підйом чи спуск із тротуару не облаштований належним чином, виїхати дуже важко.

Після того, як Тетяна написала нам в Інстаграмі, ми зробили коло центральними вулицями міста. Почали нашу прогулян-

ку від танка, що на перетині Незалежності та Куликівського. На останній, нагадаємо, не так давно робили капітальний ремонт — лагодили і проїжджу частину, і тротуар. Перед заходом на пішохідну доріжку висоту бортових каменів знизили, але бордюр все одно на кілька сантиметрів виступає над дорожнім полотном.

Далі ми попрямували на вулицю Героїв Майдану. Від пам'ятника Грушевському можна без проблем перейти через дорогу із візочком — перед пішохідними переходами бордюри зрівняли з дорогою. У цій частині вулиці, до речі, теж робили капітальний ремонт чотири роки тому. Додамо, що підрядники, які виконували роботи на Героїв Майдану і на Куликівського, різні.

Натомість на пішохіді перед магазином «Богемія» високий бордюр. Тротуар навпроти цього магазину робили ще в радянські часи. А тоді про доступність ніхто не піклувався.

Дійшли ми до міської ради і побачили, що наша читачка мала рацію. Від «Укрсиббанку» заїзд на тротуар є, а як дістатися людям

з візочками до магазину «Пузя» — невідомо. Тому що на їхньому шляху знову буде бордюр. Щоправда, не такий високий, як перед «Богемією». Як спуститися від адмінбудівлі на територію площі — теж цікаве питання. Рівень пішохідної зони там нижчий від бордюру, тож треба спочатку піднятися на бордюр, а тоді ще й з'їхати з нього без спеціального спуску. Добре хоч, що на площі таких проблем немає. Все тому, що там просто-напросто відсутні бортові камені.

Від площі ми завернули на вулицю Пилипа Орлика і рушили до скверу. На перехресті з вули-

Дійшли до адмінбудівлі і зрозуміли, що читачка мала рацію — щоб заїхати з візочком, треба постаратися

цею Грушевського заїзд на тротуар облаштований, адже пішохідна доріжка не з радянських часів — там робили ремонт. Але рівень бордюру все одно трохи вищий від рівня дороги. Втім, це ще нічого, бо перед пішохідним переходом біля піцерії знову високий бордюр. Та немає нічого дивного: тут також тротуар — спадщина радянського минулого.

Рушили ми на вулицю Незалежності. І тут аналогічна картина. Де сучасні тротуари, облаштовані бруківкою, заїзди і з'їзди на пішохідну зону також облаштовані. А як людям з візо-

Перехрестя Героїв Майдану і Січових Стрільців. Перед заїздом на тротуар перешкода — високий бордюр

Пішохідний перехід від площі до перехрестя з вулицею Пилипа Орлика. Тут бордюрів взагалі немає

чками переходити через дорогу до зупинки «Пошта» — питання цікаве, адже з усіх боків, куди не глянь, високі бордюри. Годі говорити про інші мікрорайони

Козятина, якщо майже всі тротуари навіть у центральній частині міста не облаштовані таким чином, щоб бути доступними для всіх.

Щоб дрова горіли значно довше

МАРІЯ ЛЕХОВА

Цьогорічна зима обіцяє бути важкою, тому варто подумати про те, як економити на опаленні.

Якщо ви використовуєте у приватному будинку дрова, то варто знати прості поради, які допоможуть, щоб вони довше горіли.

ПРАВИЛЬНО УКЛАДАЙТЕ ДРОВА

Чим щільніше будуть укладені поліна, то менше повітря через них прохочить. Тому прогалини між полінами мають бути мінімальними.

Також внизу треба укласти більші дрова, а зверху трохи менші. Розпалювати потрібно зверху, де лежать найдрібніші гілки. Завдяки такому способу процес горіння буде розтягнутий, а будинок почне швидко прогріватися, оскільки дрібні гілочки швидко загоряться і дадуть високу температуру, а великі дрова забезпечать максимальну віддачу.

ПОЧИСТИТЬ САЖУ

Сажа зменшує тягу та

може бути теплоізоляційним матеріалом. Якщо її багато, то дров доводиться закладати більше для отримання тієї ж кількості тепла. Варто вчасно очищати сажу.

ЗАЗДАЛЕГІДЬ ПРИНОСЬТЕ ДРОВА В БУДИНОК

Взимку необхідно завчасно підготувати поліна, адже це важливе правило, яке допоможе економити на опаленні. Варто занести їх до теплового опалювального приміщення, щоб вони нагрілися і трохи підсохли. В ідеалі готувати дрова потрібно за кілька днів до запалювання печі.

РЕГУЛЮЙТЕ ГОРІННЯ

Існує просте правило — чим сильніше тяга, тим швидше згорає запас дров. Щоб контролювати силу горіння, слід дозувати подачу повітря за допомогою заслонки. Після того як піч достатньо розгорілася, заслонку слід почати поступово закривати, тим самим зменшуючи подачу кисню і знижуючи швидкість горіння.

Як продовжити «життя» взуття. Поради від майстра

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Не за горами зима. З досвіду останніх років козятинчани пам'ятають, що в більшості випадків сніг на дорогах та тротуарах посипають піщано-соляною сумішшю. Така снігова каша під ногами згубно діє на недешеve взуття. Ми запитали майстра з ремонту взуття, як можна захистити чобітки від зайвої вологи. Щоправда, якщо вам треба йти вулицею Грушевського в районі ринку «Хлібодар» чи на міст вулицею Винниченка, то як би ви не доглядали за своїм взуттям, вберегти його повністю від снігової каші не вдасться. Проте, щоб взуття з гладкої шкіри менше промокало і довго радували своїх власників — є кілька рекомендацій.

— Перша порада — це відразу після покупки взуття обробити абразивним воском, фарбою-спреем чи зволожуючим кремом. Краще, щоб цим займалися професіонали своєї справи. Тільки я навіть не знаю, чи є в нашому місті такі спеціалісти, — каже

чоботар однієї з ремонтних майстерень. — В основному термін експлуатації взуття в більшості випадків залежить від того, якої воно якості. Чим якість гірша, тим швидше з'являються тріщини і білі плями, наче на взутті виступила сіль.

— Білі плями на взутті — це наслідки його контакту зі сніговою кашею?

— Трохи правди є, тільки це не зовсім так. Наприклад, влітку тротуари не посипають соляною сумішшю, але, вступивши під дощ, все одно деколи помітні білуваті плями. Відповідь досить проста — в неякісній шкірі сіль знаходиться в самій шкірі і виділяється після намокання виробу.

— Як часто потрібно змашувати взуття?

— Це залежить від того, скільки ви ходите в даній парі. Звичайно, коли ви прийшли додому в мокрому чи брудному взутті, то його спочатку треба сушити, потім протерти і почистити кремом.

— Для сушки взуття який рецепт? Поставити на батарею?

— Велика помилка сушити взуття на батареї. Воно від такої процедури тільки матиме більше розводів. Краще в середину виробу поставити дерев'яну колодку, дерево поглинає вологу і взуття так менше втрачає вид. Це, мабуть, другий і останній від мене рецепт. Я ж не фахівець з догляду за взуттям, а його лише ремонтую, — каже наш співрозмовник.

Тоді розкажіть нам, які ви виконуєте роботи по ремонту взуття?

— Тільки дрібний ремонт. Приклеїти підошву, вишити замок, прошивку взуття і ставимо набойки.

Скільки буде коштувати вишити замок на жіночий чобіток?

— Коли замок короткий, то 200 гривень. Ремонт чобітка, що зараз в моїх руках, буде коштувати 250 гривень.

А приклеїти підошву скільки обійдеться?

— 100 гривень.

Ми побували ще у двох майстернях. Ціни за роботу у всіх майстрів майже однакові.

У ПОЛЬЩІ ВБИЛИ КОЗЯТИНЧАНКУ ТА ЇЇ ДВОХ МАЛЕНЬКИХ ДОНЬОК

Вбивство ■ Моторошна трагедія сталася у Польщі з нашими земляками, в родині Хоменчуків із Сигналу Козятинської громади. Вбили молоду 29-річну жінку та двох її маленьких доньок — 1,5 та 4,5 роки. У страшному злочині зізнався 42-річний батько дітей. Рідні та друзі родини організували збір коштів, аби доставити тіла загиблих на рідну землю, на поховання

АНАСТАСІЯ КВІТКА,
АЛЬОНА ВОВК

Тіла загиблих українців знайшли в будинку цієї суботи, 18 листопада, у населеному пункті Пушиково, що у передмісті Познані. Під час допиту в прокуратурі Познані підозрюваний, батько двох дітей зізнався у скоєному і розповів, як це було. У понеділок, 20 листопада, у Познанському відділенні судово-медичної експертизи провели розтин тіл трьох жертв убивства у Пушикові.

ЩО ВІДОМО ПРО СІМ'Ю?

Подружжя з села Сигнал Козятинської громади приїхало до Польщі кілька років тому, у 2019 році, проживало у двоповерховому приватному будинку. У 29-річної жінки був син від попереднього шлюбу. Згодом народилися спільні діти — дві доньки. Глава сім'ї влаштувався на роботу в ресторан у Пушикові. Однак він її втратив. Пізніше заліз у борги.

— Після затримання чоловік розповів, що вдома були сварки. Він втратив роботу, почав бра-

ти кредити, захопився азартними іграми. Дружина сердилася, критикувала за нестачу грошей та зловживання алкоголем. Остання сварка, штовханина між ними сталася в день вбивства. Тоді, коли дружина та їхні доньки спали, відбулося вбивство. Спочатку він задушив дружину, потім двох дітей, — розповіли польські поліцейські. Одній доньці було півтора року, другій — чотири.

П'ЯТЬ ДНІВ ЖИВ У БУДИНКУ З МЕРТВИМИ ТІЛАМИ

Підозрюваний скоїв убивство в ніч з 13-го на 14 листопада. Він зачинив тіла в кімнаті на першому поверсі будинку і жив з ними протягом наступних п'яти днів. У будинку все ще залишався 11-річний хлопчик, якому чоловік заборонив заходити до замкненої кімнати.

Врешті-решт, у суботу, 18 листопада, чоловік підійшов до охоронця автостоянки в торговельно-сервісному центрі та зізнався у вбивстві.

Сказав 42-річний українець, що повідомив про цей випадок лише через п'ять днів, тому що «його мучила совість». Він розповів, що після вбивства своєї

сім'ї думав про самогубство, але «не вистачило сміливості». Чоловік залишив у живих лише 11-річного хлопчика, свого пасинка. У суботу, перед тим, як повідомити про випадок паркувальнику, він відвіз хлопчика до ресторану в Познані і залишив його там. Поліції пояснив, що нічого не зробив хлопчикові, оскільки той не був його сином.

ЧОЛОВІКУ ЗАГРОЖУЄ ДОВІЧНЕ УВ'ЯЗНЕННЯ

У понеділок в прокуратурі Познані відбулося слухання справи за звинуваченням у потрійному вбивстві.

Чоловік залишив у живих лише 11-річного пасинка. Поліції пояснив, що нічого не зробив хлопчикові, бо той не був його сином

— Процесуальні дії виконані, розтин завершили. Прокурор пред'явив чоловікові три звинувачення у вбивстві. Підозрюваний визнав свою провину, — повідомив прокурор речник Познанської воєводської прокуратури Лукаш Вавжияк.

Речник підтвердив, що «смерть жертв настала в результаті удусення». Спочатку українець задушив свою дружину. Через деякий час прокинулася одна з дочок. Він задушив її та іншу доньку. Потім він пояснив своєму 11-річному пасинку, що його мама і зведені сестри в лікарні через коронавірус. У свою чергу, в кімнату не можна заходити, тому що потрібно знайти речовину для нейтралізації коронавірусу. Лише в суботу, перед тим, як здатися поліції, він сказав хлоп-

Юлії було 29 років. Її донечкам — півтора та чотири з половиною роки

Чоловік під час допиту повадився спокійно. Лише коли прокурор запитав його, чи шкодує він про скоєне, розплакався

чикові, що його мама і сестри померли.

За словами прокурора, 42-річний чоловік під час допиту повадився спокійно. Лише коли прокурор запитав його, чи шкодує він про скоєне, чоловік розплакався. Слідчим українець

сказав, що не пам'ятає всіх обставин інциденту.

Прокуратура попросила суд про арешт підозрюваного на три місяці. Чоловіку загрожує довічне ув'язнення. Справа перебуває на контролі Генконсульства України у Вроцлаві. Дився спокійно.

Оголосили збір коштів

Щоб доставити тіла для поховання в Україні, рідні та знайомі оголосили збір коштів. Допис про допомогу нашим землякам швидко шириться соціальними мережами. «Просимо допомоги усіх не байдужих людей, в сім'ї Хоменчуків, що проживають у с. Сигнал сталося велике горе, померла донька і двоє внучаток, які проживали

в Польщі. Щоб доставити тіла для поховання до України, потрібна велика сума грошей, — написала Поліна Кочина-Мотуз Реквізити для допомоги 4149500117388010 — Аваль. 4149629353768559 — ПриватБанк. Карти Хоменчук Людмили Володимирівни — мами Юлі і бабусі Дашеньки і Машеньки

«Що то за істота, що таке вчворила»

Наші журналісти поспілкувалися зі старостою Сигналу Ольгою Козак. Вона розповіла, що Юлія — єдина донька Людмили та Василя. Те, що сталося з нею та її дітьми, не вкладається в голову. — Наразі тітка і мама загиблої Юлії та її донечок, знаходяться у Польщі. А до батька через день приїздить швидка допомога, — розповідає Ольга Козак. — Це

їхня єдина донечка та троє внучат. Родина благополучна, звичайна, в селі про них нічого поганого не скажуть. Першою допис про допомогу виклала Поліна Кочина, вона також мешканка села, Ольга Коржевська теж, це друзі родини. Збір коштів продовжується, вони планують привезти тіла на поховання сюди, в Сигнал.

Юлія народилася і виросла тут. Не вкладається в голову, що то за істота, що таке вчворила. Запитали Ольгу Козак також, звідки зять родини Хоменчуків, чи він сигнальський. — Ні, він не сигнальський, козятинський, працював в одному із місцевих кафе кухарем, а Юля — офіціанткою. Там вони і зішлись.

Крав гроші з картки мами

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У Хмельницькому районі до поліції звернулася 40-річна жінка і повідомила про те, що невідома особа викрала з її банківських карток близько 8 тисяч гривень.

У ході оперативно-розшукових заходів правоохоронці відділення поліції № 2 Хмельницького райвідділу встановили та розшукали зловмисника.

Виявилось, що до злочину причетний 20-річний син потерпілої, який протягом тривалого часу ко-

ристувався банківськими картками своєї матері. Поліцейські з'ясували, що правопорушник без дозволу потерпілої під'єднав номер свого мобільного телефону до банківських карток матері, звідки витрачав гроші на власні потреби.

Поліцейські розслідують кримінальні провадження за ознаками злочинів, передбачених ч. 4. ст. 185 Кримінального кодексу України (крадіжка). За скоєне правопорушникам загрожує до 8 років позбавлення волі.

Продав три ручні гранати за 30 тисяч

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Прокурори Вінницької обласної прокуратури завершили досудове розслідування та скерували до суду обвинувальний акт стосовно 35-річного жителя Козятина, який незаконно збував вогнепальну зброю.

Слідство встановило, що чоловік у власному домогосподарстві незаконно зберігав та збував бойові припаси.

Як інформує Вінницька обласна прокуратура, обвинувачений продав вінничанину три ручні гранати — «РДГ-5» та «Ф-1» за 30 тисяч гривень.

«Прокуратура наполягатиме на справедливому покаранні для фігуранта справи. За скоєне зловмиснику загрожує до 7 років позбавлення волі», — йдеться у повідомленні обласної прокуратури.

ГРОМАДА ЗУСТРІЛА СЕРГІЯ ГОДЗЯ ТА ІВАНА БАЗИЛЮКА НА КОЛІНАХ

Втрата ■ Їх любили в громаді і родині, обоє навчалися у Вернигородоцькій школі, у них було багато планів на життя. Коли ворог пішов на Україну повномасштабною війною, пішли захищати рідну землю. Боронили її до останнього

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Зустріла громада своїх захисників 18 листопада живим коридором, стоячи на колінах, кидаючи під траурний кортеж живі квіти. Почався живий коридор від в'їзду у Вернигородок зі сторони Козятина і завершився біля будинків, звідки славні воїни пішли на війну.

Попрощавшись із Героями вдома, обидві колони взяли курс до храму Різдва Пресвятої Богородиці, що у Вернигородку.

Чин похорону за загиблими воїнами провели настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці Роман Масира, настоятель храму Святителя Миколая Валерій Курнір, настоятель Свято-Покровського храму села Сестринівка отець Іван та настоятель храму Покрови Божої Матері села Вісяники Віктор Воронко.

Після відспівування загиблих воїнів, на подвір'ї церкви пройшов мітинг жалоби і пам'яті. Відкрив його очільник старостин-

ського округу Володимир Гупяк.

— Війна, з якою загарбницька росія прийшла на територію України, забрала ще два життя. Ми сьогодні прощаємося з нашими захисниками Сергієм Годзем з Вернигородка та Іваном Базиліюком з Великого.

Годзь Сергій Олександрович народився 10 лютого 1988 року у Вернигородку. Закінчив Вернигородоцьку школу, навчався в Козятинському залізничному училищі. Працював в Укрзалізниці м. Козятина. Створив сім'ю з дружиною Юлією. Крім дружини Юлії у Сергія залишився син, який навчається у місцевому ліцеї в четвертому класі. Зв'язок із Сергієм Олександровичем обірвався 27 червня 2023, з тої пори він вважався безвісти зниклим. У рідних ще була надія, що Сергій знайдеться, але 10 листопада 2023 року родина отримала звістку, що Сергій загинув. Воював він у надскладних умовах, показав себе гідним воїном. Сергію минуло всього 35 років.

Базиліюк Іван Васильович народився 11 червня 1976 року. Теж закінчив Вернигородоцьку школу. Йому назавжди виповнилося 47.

13 листопада 2023 року під час виконання бойового завдання отримав поранення, несумісні з життям.

— Він був широю, доброю та відкритою людиною. Любив життя та не вагаючись з перших днів повномасштабного російського вторгнення пішов до армії, — сказав ведучий та надав слово голові Глуховецької громади Олександр Амонсу.

Побратим Івана з позивним «Лис» пообіцяв, що за загиблих Героїв вони помстяться ворогу і проженуть з України

дру Амонсу.

Очільник Глуховецької громади сам не раз був недалеко від лінії фронту, знає про подвиги наших воїнів не з чуток. Він висловив щирі співчуття сім'ям загиблих воїнів, їхнім родичам і близьким Героїв.

— Нехай добрий, світлий спомин про них назавжди залишиться в нашій пам'яті. Вони віддали найдорожче — своє життя, тож пом'янемо їх хвилиною мовчання, стоячи на колінах, — закликав всіх присутніх селищний голова Олександр Амонс.

Івану назавжди 47. Вічна слава Герою!

Сергію минуло всього 35 років. Вічна слава Герою!

Зі словами підтримки рідних, подяки воїнам і власного смутку звернулася до громади класний керівник Сергія. Побратим Івана з позивним «Лис» розповів, що Іван був не просто відмінним бійцем, а й хорошим другом. В бою Іван був відважним і надійним. «Лис» пообіцяв, що за загиблих Героїв вони помстяться ворогу і проженуть його з України.

Після виступів із загиблими Героями стала прощатися громада. Обоє хлопців міцно поважали в громаді, а сліз втрати не змогли

втримати навіть чоловіки.

Попрощавшись на подвір'ї храму, траурна процесія знов розділилася на дві колони. Одна пішла до сільського кладовища Вернигородка, а друга попрямувала у село Велике.

На кладовищах священники провели ще одну заупокійну молитву, попросивши для загиблих воїнів у Всевишнього достойного місця у Царстві Божім. Поховали Героїв під Гімн України та військовий салют від салютної групи.

Перша річниця з дня загибелі Сергія Чеснюка

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У суботу, 18 листопада, минула перша річниця з дня загибелі Героя, одного з найкращих синів України — капітана Сергія Чеснюка, з позивним «Малиш».

З перших днів повномасштабного вторгнення Сергій Чеснюк, маючи великий досвід, проводив фізичну підготовку для всіх бажаних. Згодом приєднався до лав 38-го окремого стрілецького батальйону ЗСУ. Там продовжував навчати побратимів.

У травні вже був на передовій. Обіймав посаду командира роти і разом із підлеглими воював на першій лінії. Отримав кілька контузій, але щоразу якомога швидше хотів повернутися на війну.

Сергія Чеснюка відзначили орденом За мужність третього ступеня та «Захисник рідної землі».

Військовий на позивний «Малиш» загинув 18 листопада 2022 року біля міста Красногорівка на Донеччині.

«Коли українські військові їхали на евакуацію пораненого, їхній автомобіль підірвався на міні. Офіцер згорів заживо. 7 листопада захиснику виповнилося 56 років. Сергій Володимирович загинув як Герой, за багатостраждальний народ та мирне життя нашої Батьківщини. Минув рік. Скорботний, важкий, тривожний. Пам'ять про Сергія Чеснюка живе і житиме вічно в його героїчних вчинках, патріотизмі, жертвості і любові до Батьківщини. Щирі співчуття рідним та близьким», — написали на сторінці Глуховецької громади.

Вісім років тому загинув Віктор Крючков

Народився Віктор 18 квітня 1992 року в селі Верболози. До 9-го класу вчився у Вернигородоцькій ЗОШ. Після школи опанував спеціальність електрика. Протягом 2007-2015 років проживав із родиною у Козятині. Служив у спецпідрозділі «Ягуар».

Пішов на фронт добровольцем — у складі батальйону «Донбас». Зумів вижити під час виходу з Іловайського котла — тоді з 15 осіб вижити вдалося тільки йому, зазнав поранення. Після лікування підписав контракт на службу — молодший сержант, командир відділення кулеметників, сапер розвідувального взводу, 46-й окремий батальйон «Донбас Україна».

21 листопада 2015 року під час обстеження території північніше Бахмутської траси, поблизу села Кримське Новоайдарського району, отримав поранення внаслідок підризу на осколково-загороджувальній міні. Помер у лікарні Северодонецька.

Похований воїн у селі Верболози. Рішенням 16 сесії Козятинської міської ради Віктору Крючкову присвоїли звання «Почесний громадянин міста Козятин» (посмертно).

Рішенням Козятинської районної ради від 30 березня 2018 року нагороджений нагрудним знаком «За заслуги перед Козятинщиною» (посмертно).

«ВИТЯГНУВ З-ПІД ОБСТРІЛУ, ПОСПІШАВ ДО ІНШИХ, ТА НАКРИЛО»

Втрата ■ Добре вихований, будівельник від природи, розбирався в техніці і мріяв про BMW, тишив рідних і близьких подарунками, а друзі й знайомі хотіли для своїх дітей мати доброго хрещеного, яким був Сергій для шістьох похресників. На фронті казали, що Сергій Дем'янюк — надійний товариш, витягав поранених з-під обстрілу, але сам не врятувався

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Зустріла громада свого захисника у понеділок, 20 листопада, живим коридором, в сльозах і стоячи на колінах. Коли Сергія занесли до хати, з голубів знялися 8 голубів, зробили навколо будинку 27 кіл і завершили якийсь пташиний ритуал.

До хати тим часом сходилися люди. Серед них друзі Сергія, куми, близькі мами Героя Світлани, сусіди, друзі сестри Сергія Анни.

При зустрічі з волонтеркою Ольгою Пироговою ми запитали її, чи бачилася вона з Сергієм під час останньої поїздки на донецькому напрямку?

— Так, бачились, навіть обнялися. Таких, як Сергій, дуже мало людей, — сказала волонтерка і розповіла детальніше про Героя. — 3 акінчив нашу іванківську школу, потім училище, не служив, після 27 років призывали в армію. Проходив службу у 22 механізованій бригаді. Воював на Миколаївському напрямку, потім їхню бригаду перекинули на Донецький напрям. Дуже відповідальний він був і майстер на всі руки, за що не брався — у нього все виходило: чи то будівельні роботи, чи ремонт техніки. Любив живу природу. У нього якогось року було в господарстві 200 нутрій. Його батько був великим любителем голубів. Коли батько Сергія помер, він доглядав голубів, як пам'ять про батька. Любив поратися в городі.

Був дуже вихований. Він до всіх друзів звертався тільки на «ви». Після смерті батька Сергій став матері і старшій сестрі Анні опорою.

— Коли в кінці серпня була у хлопців на Донецькому напрямку, то бачилася з ним і він навіть на фронті знаходив можливість дарувати квіти, — згадує Ольга Пирогова. — Не було в моїй пам'яті такого дня народження, 8-го березня чи Дня сім'ї, щоб він не дарував квіти. Навіть цього року, будучи там на службі, попросив хлопців і вони привезли мені від нього квіти.

З 6-го вересня Сергій вважався офіційно зниклим безвісти. Саме в цей день він загинув. Відомо, що під час бою він витягнув двох хлопців, наклав їм джгути, пішов витягувати з-під ворожих обстрілів інших поранених. Більше його живим воїни передової не бачили.

Друг Сергія Олег, ледве стримуючи сльози, говорив, що Сергій був справжнім.

— Хороших людей є багато, а таких, як він, повірте, дуже мало і це не просто слова, — казав Олег.

Близько 11-ї години стала формуватися колона. Дорогу Сергію вквітчали Дмитро та Ваня, за ними несли портрет загиблого воїна, гілечку з кольоровими стрічками, що свідчило, що захисник України ще не був одружений, коровай та кошики живих квітів.

Коли Сергія винесли на вулицю, в небо знову злетіли голуби, щоправда, кружляли вони вже не так довго.

Траурний кортеж живим коридором рушив у центр міста. Зустріла площа свого захисника, стоячи на колінах, мітинг скорботи за загиблим воїном відкрила директор будинку культури Лариса Ромасько.

Сергію назавжди 28. Вічна слава Герою!

— Шановна громадо. Знову біда прийшла у наш дім, та забрала таке дорогоцінне молоде життя. У Сергія було стільки планів та він зробив вибір справжнього чоловіка. Біль та ненависть — ці два почуття безжально розривають серце. Ненависть до цих клятих орків, які увірвалися на нашу землю, не маючи власної думки, не маючи цінностей, не маючи ні душі, ні серця.

— Клеймо вбивць та виродків навечно буде закріплене за цією

«Сергій був справжнім. Хороших людей є багато, а таких, як він, повірте, дуже мало. І це не просто слова»

отарою, — казала ведуча. — Як же ми хотіли б привітати Сергія з перемогою. Привітати та обійняти, подякувати йому, що він всіх нас захищав.

Сергій народився 2 лютого 1995 року в Козятині. Дитячі роки пройшли в селі Іванківці. Після закінчення Іванківської школи вступив до нашого училища. Працював на будівництвах як в Україні, так і за її межами. 16 лютого 2023 року був призва-

Прощання на кладовищі в Іванківцях. Побратими Героя передають його мамі і сестрі прапор

ний до лав Збройних сил України. Бойову підготовку проходив у Миколаєві та у Львові. У червні був переправлений під Бахмут.

— 6 вересня 2023 року солдат Дем'янюк Сергій Олександрович внаслідок мінометного обстрілу біля села Андріївка Бахмутського району Донецької області загинув, — сказала ведуча і запросила до молитви священників: військового капелана Богдана, настоятеля храму Святого Пророка Іллі Романа Масиру та настоятеля храму Покрови Пресвятої Богородиці Василя Влізла.

Після завершення заупокійної молитви слово мав військовий капелан Богдан.

— Дорогі браття і сестри, і весь український народ. Сьогодні безсмертний полк, той що на небесах, поповнюється ще одним воїном-Героєм, справжнім сином свого українського народу, воїном Сергієм. Для нас він Герой, як кожен, хто в часи великих випробувань для нашої держави став на захист від великого зла, яке прийшло у наш дім. Законормірність людського життя полягає в тому, щоб діти піклувалися про своїх батьків до глибокої старості і, проявляючи до них свою любов, проводжали їх у вічне життя. А коли зло набирає сили, зло у своїй силі і лукавстві не має

можливості само себе утримати, розповсюджується, любов дітей до батьків починає проявлятися передчасно, а саме тим, щоб це зло не торкнулося ні сім'ї, ні родини, ні майбутніх поколінь. Все в житті має свої причини і наслідки, і все це законормірно. І сьогодні ми повинні зрозуміти одне-єдине, знайти причину, чому сьогодні страждає весь український народ. І усвідомивши причину, то змінимо і наслідки, — каже військовий капелан.

Міський голова подякувала матері загиблого воїна за виховання сина:

— Розділяємо печукий біль рідних і близьких та схилиємо голови в глибокій скорботі. Нехай опіка Всевишнього полегшить гіркоту втрати дорогої та рідної людини, нашого Героя, який віддав своє життя за волю та незалежність усієї України.

Після виступу міського голови з Сергієм стала прощатися громада, а попрощавшись на площі, кортеж із тілом Героя рушив до сільського кладовища села Іванківця, зробивши зупинку біля церкви Іоанна Богослова.

На місці поховання священники провели ще одну панахиду.

Поховали Сергія під Гімн України та військовий салют від салютної групи.

Зібрали гроші для тренера, який захищає Україну

ОЛЕНА УДВУД

У Козятині не один рік існує спортивний клуб «Тако», в якому діти займаються кіокушинкай-карате. Один із тренерів цього клубу наразі проходить службу у 120 окремії бригаді територіальної оборони. Його бойовому підрозділу потрібен медичний автомобіль, тож тренерка клубу «Тако» Анна Сас організувала збір. Долучилися до допомоги наші юні волонтери — Захар Ішук разом із друзями.

Нагадаємо, влітку ми розпо-

відали про маленьких козятинчан, які організували блокпост у центрі міста і взялися збирати гроші на ЗСУ. Ідею подав Захар, друзі його підтримали і активно взялися до справи. Кошти, які кидали в банку для збору, діти передавали безпосередньо бійцям, а також волонтерам Ользі Пироговій та Ярославу Путишину, які опікуються нашими захисниками.

Востаннє Захар разом із друзями передавали гроші в середині жовтня. Тоді діти зібрали майже дев'ять тисяч гривень і спрямували ці кошти на автомобіль

для 118 батальйону тероборони. Спочатку юні волонтери планували поставити збір коштів на паузу, адже почалися інтенсивні заняття у школі, та й темніти почало значно раніше, але діти не припинили робити гарну справу. Цього разу вони зібрали 4400 гривень. Ці кошти вони передали на медичний автомобіль для 120 окремої бригади територіальної оборони.

— Захар займається у клубі «Тако» вже п'ятий рік, — розповідає Олег Ішук, батько хлопчика. — Коли діти почули, що підрозділу, де служить тренер,

потрібен автомобіль, порадились між собою, вони вирішили передати зібрані гроші 120 окремій бригаді ТрО.

Кошти збирали Захар, Ілля, Богдан, Настя та Ліза. Діти виходили на свій блокпост і у вихідні, і після школи та стояли до сьомої вечора. Бувало й таке, що гроші нашим юним волонтерам давали просто в місті.

— Одного дня ми з Захаром після школи йдемо по базару, люди його питають: «Це ти збираєш гроші на ЗСУ?» — продовжує Олег Ішук. — Він відповідає: «Так». То його позвали

до себе і дали гроші. Так само якось у магазині «Господарочка» було. По місту вже його впізнають. Так дітям і вдалося спільними зусиллями назбирати гроші. Зараз, щоправда, темніти стало дуже рано. Плюс йдуть дощі. Багато уроків. То останні тижні зо два діти не виходять навіть у суботу та неділю. Тому що так: то хтось один із них на вихідні з Козятини поїхав, то хтось інший. Тому ми вирішили, що як до зимових канікул у них ще вийде зібратися, то зберуться. А як ні, то поки не виходитимуть.

ЧОМУ РУБАЮТЬ ДУБИ В МАХАРИНЕЦЬКОМУ ЛІСІ?

Проблема ■ У Махаринецькому лісі Козятинської громади, в тому, що поблизу східної частини міста, нищать добротні дуби. Натомість сухі, хворі дерева залишають. Про це написала козятинчанка Тетяна Міщук у фейсбуці. Що на це кажуть в управлінні Козятинського райагролісу?

АНАСТАСІЯ КВІТКА,
В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Днями козятинчанка Тетяна Міщук виклала у фейсбуці пост, у якому вона звертає увагу громадськості на масове знищення дерев у Махаринецькому лісі.

«Друзі, прошу вашої підтримки та розголосу! Я часто буваю в цьому лісі — це місце мого ресурсу. А від учорашнього дня не можу заспокоїтись, болить душа — безжально ріжуть живі рівнені дуби, які є окрасою нашого ОТГ. Залишають хворі, сухі дерева, а мітки стоять на живих красенях, які мовчки чекають своєї смерті. Звертаюся до нашого місцевого депутата — Тетяни Костюк, до голови ОТГ Тетяни Єрмолаєва, до усіх, хто любить наше місто, хто може зупинити й взяти під контроль цю вирубку. Врятуйте ліс!» — написала козятинчанка Тетяна Міщук.

До допису жінка прикріпила кілька відео. У них вона показує пеньки зрізаних дубів.

— Я у Махаринецькому лісі, який в народі називають перший ліс, який прилягає до посьолку, тут цілий тиждень вирізали дуби. Цей ліс зараз виглядає, ніби тут танками проїхали, — каже жінка за кадром у відео. — Молодняк весь лежить, а вирізали дуби, кожен пенек в діаметрі 53–63 сантиметри.

На іншому відео Тетяна Міщук показує мітки, якими позначені дерева, припускає, що рубка буде продовжуватися і зауважує, що дерево рівне, гарне, «вийдуть гарні дощечки». На ще одному відео жінка показує візуально хворе дерево, сухе. Але жодних міток на ньому, які свідчать про те, що його мають зрізати, немає. Допис Тетяни викликав інтерес

козятинчан, ось що вони писали з цього приводу:

Оксана Цаплюк: *Із-за таких скотиняк, які нищать живе дерево, люди бояться ходити по сухе гілля, бо ловлять і можуть штрафнути...*

Lina Mislyavchuk: *У нас ріжуть та відправляють в обсягах на укріплення бліндажів. Потреба велика. На сході немає лісів.*

Ellen Mishchuk: *Сумно, що з природою так чинять, екологія і так зараз страждає, а тут ще більше «допомають».*

Влітку була у Венеції, так там кожне дерево, яке похилилось — підпирають, щоб воно не зламалось. І це острів, якому щороку прогнозують, що він скоро піде під воду.

А в нас не острів, і під воду навряд чи підем, але ставляться до природи так, ніби навпаки.

Єлизавета Ільчук: *А можна поставити одне питання? А коли люди гріли домівки лише дровами і де їх різали, людей не цікавило це? Люди, я розумію, що екологія — це важливо! Але!!! Коли газ має велику ціну, а людям у селах та і в містах треба грітись..де брати дрова?! Нехай влада засаджує НОВІ дерева натомість вирубаних.*

А не тоді, коли лише цікавить вирубка, і 0 цікавості, що натомисть цьому...

Ну чесно.. дивимось правді в очі, дрова потрібні і це факт... поставте це питання так само, але під іншим кутом: спитайте про нові ділянки, де є нові дерева, а не лише вирубка вирубка вирубка... бо інакше пенсіонерам в селах не буде чим топити грубу, якщо це все припинити зовсім.

Valentina Chornenkaya: *Да, в тому лісі давно творяться безкарні неподобства. Трактори,*

машини з деревиною курсують систематично.

За коментарем ми звернулися в управління Козятинського райагролісу. Розповіла про ситуацію виконувачка обов'язків лісничого Оксана Дорошенко.

— На сьогоднішній день, одним із найважливіших завдань фітосанітарної безпеки зелених насаджень є своєчасне виявлення, локалізація і ліквідація шкідливих організмів лісу. Ми ліс оглядаємо і коли знаходимо хворі дерева, викликаємо спеціаліста, — розповідає Оксана Дорошенко. — Ще в серпні лісник нашого підприємства Микола Пизюк під час обходу №6 помітив, що частина дерев вражена хворобою. Повідомили інженеру-лісопатологу зі столиці. Він приїхав до нас у вересні і підтвердив, що дерева уражені. Ми почали рубку на ураженій хворобою ділянці, а наше підприємство незаконно звинуватили, що ніби ми нищимо

«Вся лісова продукція від згаданої рубки йде на потреби населення та комунальних підприємств», — кажуть у райагролісі

багатовікові, здорові дерева.

З цього приводу 20 листопада за роз'ясненням до нас звернулася депутат Козятинської міської ради Тетяна Костюк. Ми надали всі дозвільні документи, включаючи висновок лісопатолога та лісорубний квиток № 195 від 2-го листопада 2023 року.

Ми хочемо довести до відома всіх зацікавлених осіб, що у діях ДП «Козятинський райагроліс» немає жодних протизаконних дій. Ця вирубка спрямована, щоб хвороба не поширилась на більшу ділянку лісу.

Наше підприємство проводить санітарну рубку в районі села Махаринці (квартал 13, виділ 14). Це вибіркова санітарна рубка, яку заплановано здійснити на площі 16,6 га, проводиться згідно зі всіма санітарними нормами та правилами, зокрема постанови КМУ № 765 від 25. 10. 2016 р., а також виданим лісорубним квитком.

Скрін з відео Тетяни Міщук. Жінка замірює діаметр пенька зрізаного дерева

Виконувачка обов'язків лісничого Оксана Дорошенко:

«У діях ДП «Козятинський райагроліс» немає жодних протизаконних дій. Ця вирубка спрямована, щоб хвороба не поширилась на більшу ділянку лісу»

Звинувачення, що ми нищимо живі дерева, безпідставні, оскільки зовні здорові дерева вже можуть бути уражені такою ж хворобою. У даному випадку, за висновками лісопатолога, дубовим несправжнім трутовиком, дубовою двоплямистою вузькотилою златкою, ясеновою кореневою гниллю, всиханням і іншими хворобами.

— На що піде деревина із згаданої ділянки лісу?

— Вся лісова продукція від згаданої рубки йде на потреби населення та комунальних підприємств. Кожен, у кого є така потреба, може прийти і виписати дрова. Потрібно тільки звернутися до ДП «Козятинський ра-

йагроліс».

Все, що ми робимо, включаючи й документи, є у вільному доступі на сайті підприємства і кожен бажачий може з ними ознайомитися.

— Скільки лісу йде під сокиру через хвороби дерев і чи посадка молодняка відповідає вирубкам?

— Хворіє дерев більше. Молодняк ми садимо, виходячи зі своїх можливостей.

ДИВІТЬСЯ ВІДЕО НА KAZATIN.COM

Просто зчитайте QR-код камерою Вашої мобілки та дивіться відео! (Має бути встановлена програма QR Reader з Андройд-маркета або аналогічна)

«Якщо з калюжею на Винниченка нічого не робити, то дорога взимку буде непроїзна»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Минулої п'ятниці до нашої редакції звернувся мешканець нашого міста Іван. Він повідомив, що час йде до зими, а на вулиці Винниченка велика калюжа.

— Можливо редакція газети допоможе віднайти відповідальних за обслуговування зливових колекторів і стічних каналізацій. У Козятині їх, на жаль, дуже мало, але це надзвичайно важливі спо-

руди, які потрібно чистити (обслуговувати). Це не тільки дисконфорт для жителів, а ще руйнування доріг, створення аварійних ситуацій для автомобілів, велосипедистів, пішоходів, — сказав козятинчанин.

З цим питанням ми звернулися до будівельника за фахом, колишнього начальника ЖКГ та нині діючого депутата Козятинської міської ради Євгена Малашука. — Для початку треба

асенізатором викачати з кринички водостоку все те, що там назбиралося, очистити від бруду та листя зливовий канал. У комунальному підприємстві «Чисте місто» є відповідна техніка і можливості, щоб вода на вулиці Винниченка за кілька днів з калюжі зійшла, — сказав Євген Малашук.

Коли ми були на вулиці Винниченка, до нас підійшов чоловік, якого звать Едуардом. Він при-

гадав, що років 10 тому за незначних снігопадів на дорогах міста сніг не чистили.

— Так на вулиці Винниченка у відлигу з'являлися калюги з талою водою, поливало снігові островці. Вода на спресованому снігу замерзала і на дорозі були «гори та долини». Якщо з цією калюжею нічого не робити, то цієї зими тут буде дорога для легкового транспорту непроїзна, — сказав чоловік.

РОЗПОВІДАЛИ, ЯК НЕ СТАТИ СПОНСОРОМ ТЕРОРИЗМУ

На часі ■ У Центрі дитячої та юнацької творчості провели воркшоп «Не стань спонсором тероризму». Запросили учнівське самоврядування козятинських шкіл. Школярі не лише дізналися корисну інформацію та грали в інтелектуальні ігри, а й встигли зробити музичну паузу

ОЛЕНА УДВУД

Актова зала Центру дитячої та юнацької творчості. Посеред зали — фотозона, яку оформили керівники гуртків. «Не стань спонсором тероризму» — виведено великими чорними літерами. Це — тема воркшопу, на який запросили представників учнівського самоврядування шкіл міста.

Школярі діляться на чотири підгрупи і займають свої місця за столиками. Їх перше завдання — познайомитися і придумати свою історію. Шойно учні беруться до справи, починається повітряна тривога. Школярі одразу беруть свої речі і разом із керівниками гуртків спускаються в укриття. Допоки триває тривога, учні не нудьгують, а влаштовують музичну паузу: вони співають «Ой у лузі червона калина», «Жовто-блакитне серце», Бона Джові та народні пісні, танцюють під «Порічку».

Коли небезпека минає, учасники воркшопу повертаються до актової зали. Кожна команда обирає одного учасника, який має презентувати свій стіл.

— Я маю чудову команду, — каже Мирослава, вона представляє стіл № 2. — Усі учасники нашого столика в сумі мають шість собак та шість котів. Ми багатодітні. Також ми маємо п'ять дітей: найбільшому — 53 роки, найменшому — 6 днів. Вивчають мову з нашого кола дев'ять людей. Що стосується вікової категорії, то в сумі нам всім 229 років. Ми трохи старі, але це нормально. Займаються співом двоє, плаванням — одна людина.

— У нас тут зібрався дуже дружній колектив, — каже Кіра, вона представляє стіл № 4. — Я була дуже рада зі всіма познайомитися. У нас збиралася така команда, в якій є багато котів і собак, один папуа і два пацюки. За гороскопом серед нас два терези, три водоії, один лев, скорпіон та овен. Є дівчата, які займаються співами та танцями. Це Аліна і Аліна. Даша вивчає польську мову. Ярик колекціонує. Віка співає, Софія гарно навчається, а я займаюся волейболом.

ЧОМУ ВАЖЛИВО НЕ ДИВИТИСЯ РОСІЙСЬКІ ВІДЕО

Коли усі команди завершили презентацію, до трибуни вийшла Оксана Клірішенко, директорка Центру дитячої та юнацької творчості.

— Ви сьогодні самі побачили, що нас об'єднало — це тривога, терор, тому що інакше це не назвеш, — сказала директорка центру. — Коли ми в ютубі чи в соцмережах дивимось російськомовний контент, хочемо ми цього чи не хочемо, там є вмонтована реклама і ця реклама є частиною російського бюджету, який виділяють, щоб придбати ракети, які нас обстрілюють. Якщо я розумна людина, я просто не буду дивитися російськомовний контент в ютубі. Я буду його блокувати. До повномасштабної війни україномовного контенту в ютубі було три відсотки. Минуло півтора року. Як ви думаєте, скільки зараз?

Від початку великої війни кількість україномовного контенту у Ютуб зросла тільки до п'яти відсотків

Хтось зі школярів зробив припущення, що сто відсотків. Ще хтось висловив думку, що, можливо, п'ятдесят.

— Аж п'ять, — каже Оксана Клірішенко. — Всього п'ять відсотків україномовного контенту є на даний час. Діти, задумаймося. Тому що ви так само творці цього контенту.

Учасники воркшопу переглянули коротке відео, як зменшити у ютуб та на інших платформах кількість російського контенту в своїй стрічці пропозицій. Також Оксана Клірішенко розповіла, що для того, аби не бути спонсором тероризму, важливо не використовувати застосунки, розроблені в російській федерації, та відмовитися від російських товарів.

Президент учнівського самоврядування Козятинської громади, вихованка гуртка «Школа лідерів» Аліна Ключківська розказала, які з популярних серед

Перше завдання — познайомитися і розповісти свою історію. Кожна команда обрала учасника, який презентує стіл

підлітків соцмережі не вийшли з російського ринку, а також познайомила своїх колег-школярів із відомими українськими блогерами, чий відео порадила дивитися замість російських.

ЗАТРИДНІ, ІХТАМНЕТІ І НЕ ТІЛЬКИ

Третю частину воркшопу присвятили українській мові.

— Росіяни чотириста років борються з українцями різними способами, — каже Ольга Ткачук, методист центру, керівник «Школи лідерів» та Театральної студії. — Вони сумлінно нищили цей час нашу освіту, нашу мову. Починаючи від Катерини другої, яка заборонила викладання українською в Києво-Могилянській академії та відкриття українських шкіл. Потім комуністи говорили, що українську інтелігенцію потрібно поставити на коліна, а кого не вдається поставити, треба вбивати. І зрештою, вони винищували інтелігентів-українців, садили до в'язниці і робили всіма способами, щоб наше населення було неграмотним і українська мова не розквітла. Те саме роблять росіяни зараз — на окупованих територіях вони палять, викидають на смітники українські книжки, нав'язують свою гідотну російську мову. Тому що мова — це також зброя.

Повномасштабна війна додала до української мови нових слів — затридні, їхтамнети, бавовна, піти за російським кораблем. Ольга Ткачук перевірила, чи знають учасники воркшопу значення цих слів та висловів. Потім провели інтелектуальну

Воркшоп перервала повітряна тривога. В укритті старшокласники влаштовували музичну паузу

гру, яка стосується правил української мови.

По тому на центр актової зали вийшла Тетяна Фабіцька, керівник вокального гуртка.

— Хочу, щоб ви звернули увагу на дошку, — Тетяна вказала на дошку, де висіло чотири зображення. — Це самовар, лапті, матрьошка, балалайка. Із чим викликає асоціації?

— Із росією, — майже хором відповіли старшокласники.

— Так, але, щоб ви зрозуміли, росія за своїм стилем, як вона звикла красти історію та територію, краде також все, що робить своїми символами, — сказала Фабіцька.

Школярам розповіли, у яких країн росіяни «позичили» ці свої найпопулярніші символи. А також розказали про українські пісні, які росіяни перекладають і співають російською.

На воркшоп запросили міського голову Тетяну Єрмолаєву та начальника управління освіти та спорту Інну Мадей. Очільниця громади виступила наприкінці заходу. Вона розповіла молоді, що для того, аби бути лідером, найголовніше звертати увагу на п'ять речей: навчатися, займатися спортом, читати книжки, вміти будувати стосунки з оточуючими та займатися благодійністю.

КОЗЯТИНСЬКИЙ «ПРОМЕТЕЙ» ЗАСПІВАВ ІЗ СЕРГІЄМ ГАРНАГОЮ

Натхненно ■ Днями у Козятині відбувся благодійний концерт на підтримку ЗСУ. Виступив професійний концертний співак Сергій Гарнага та знаний у нашому місті народний аматорський хор ветеранів «Прометей». Зі сцени звучали і народні, і сучасні пісні

ОЛЕНА УДВУД

У п'ятницю, 17 листопада, козятинчан запросили до Міського будинку культури на благодійний захід — концерт на підтримку наших військових. У холі та в глядацькій залі встановили скриньки, аби всі охочі могли задонатити на ЗСУ.

— Сьогодні ми зібралися у дощ, нелегкий час для нас, — сказала ведуча Ольга Безпалько. — У цей складний період ми всі усвідомили, наскільки сильна держава. Сильна держава починається з сильної армії. А посправжньому сильна армія лише тоді, коли вона має надійний тил. Сьогодні кожен із нас зможе не тільки насолодитися виступами наших талановитих артистів, а й ще на крок наблизити нашу спільну перемогу, зробивши свій внесок.

Концертну програму відкрив Сергій Гарнага, професійний концертний співак, лауреат міжнародних конкурсів. Він зачарував усіх глядачів оперним співом. Сергій Гарнага виконував народні та естрадні пісні, а також декілька іноземних композицій. Зокрема, він заспівав одні з найвідоміших хітів, які виконував італійський оперний співак Лучано Паваротті. У перервах між виступами глядачі піднімалися на сцену, щоб подарувати артисту квіти.

По тому на сцену вийшли учасники народного аматорського хору ветеранів «Прометей» ра-

зом із керівником Валентиною Гарнагою. Публіка зустріла хористів гучними оплесками. Цей колектив відомий багатьом козятинчанам, адже «Прометей» прославляє Козятинський край на різноманітних конкурсах вже чотири десятки років — цього року колективу буде ювілей.

Першою хористи заспівали «Сини України». Цю пісню вони присвятили усім, хто боронить

Завершив концертну програму Гімн України. Його хор ветеранів «Прометей» і Сергій Гарнага виконали вживу

наші домівки та чисте небо від російських окупантів. Співаючи, більшість хористок не могли стримати своїх емоцій — на очах бриніли сльози.

— Слова цієї пісні знають і дорослі, і малі, — анонсувала наступну композицію ведуча Ольга Безпалько. — Вона підбадьорює, вона надихає до боротьби і сто відсотків станеться так, як у приспіві цієї пісні.

Заграли перші акорди відомого хіта «Горить, палає техніка ворожа». Глядачі співали її разом із хористами. Наступними «Прометей» виконали народні пісні — «Коли ти берегом ідеш» та «Іхали козаченьки».

Для глядачів, які завітали

Аматорський народний хор ветеранів «Прометей» цього року святкує ювілей. Колективу виповнюється сорок років

на концерт, підготували сюрприз. На сцену запросили Сергія Гарнагу і народний аматорський хор «Прометей» вперше заспівав разом із Сергієм. Вони виконали пісню «Гарний козак, гарний». Завершив концертну програму Гімн України. Ні, його не увімкнули в плей-лист. Поклавши руку на серце, хористи разом із Сергієм Гарнагою виконали його вживу. Глядачі у залі підвелися зі своїх місць і також поклали руку на серце. Після виступу керівнику хору «Прометей» Валентині Гарназі подарували квіти.

Наостанок до глядачів та артистів звернулася Світлана Рибінська, начальник відділу культури.

— Дорогі друзі, сьогодні дуже важлива подія, — сказала Рибінська. — Прекрасні артисти проводять благодійний концерт. Зібрані кошти будуть передані військовим, але найголовніше, напевно, інше. Те, що відбувалося на сцені — це інвестиція в майбутнє. Тому що прекрасна

Вперше у Козятині виступив Сергій Гарнага. Він зачарував глядачів оперним співом

українська музика, прекрасна, міцна, справжня українська ідея несеся в наш український простір. І саме тому ми дуже міцні.

Тому що ми любимо українське. Тому що ми віримо в Україну. Тому що ми українці. Я дуже дякую нашим артистам.

Козятинчанин Олександр Байліченко отримав кубок Вінниці з армреслінгу

ІРИНА ШЕВЧУК

Цієї неділі, 19 листопада, у Вінниці відбулися обласні змагання з армреслінгу. Мірялись своєю силою в спортивному клубі «Колос». Від Козятини на змагання поїхало п'ятеро представників. Лише один — здобув перемогу. Це 30-річний армреслер Олек-

сандр Байліченко. У своїй категорії 90+ Олександр здобув на праву руку почесне друге місце, а на ліву — перше, і отримав кубок Вінниці з армреслінгу.

За словами Олександра, боротьба була напруженою. Кожен спортсмен викладався на повну. Загалом за таку бажану перемогу змагалися понад 60 силачів.

До Вінниці приїхали армреслери з Харкова, Києва тощо.

— Важко виступати на обласних змаганнях, там збираються досвідченіші рукоборці, — ділиться враженнями Олександр.

На рахунок Олександра це далеко не перша перемога. Нагороди здобуває щороку. Активно бере участь не тільки в обласних, а у всеукраїнських чемпіонатах. Прославляє наш Козятин. Він — багаторазовий призер Вінницької області.

Олександр займається спортом 14 років, а армреслінгом — з 2014 року. Наразі тренується і підтримує форму у спортивному клубі «Атлетика». Звісно, коли вистачає часу. Він — військовослужбовець.

— На чемпіонаті України теж був, але в загальному брав

п'яті місця, тобто в призові місця не потрапляв, — розповідає Олександр.

Але у молодого, повного сил та енергії рукоборця ще все попе-

реду. Наостанок нашої розмови переможець закликав козятинчан активніше займатися спортом, адже спортсменів у нашому місті не вистачає.

Довідково

Армреслінг або рукоборство є широко популярним видом спорту, за яким проводяться чемпіонати світу, змагання різних країн і регіонів.

Цей вид спорту народився пів століття тому в американському барі. Це поєдинок на руках, що

проводиться за певними правилами на спеціальних столах. Армреслінг не потребує якоїсь особливої екіпіровки, головне, що потрібно — це сила, спритність і витривалість — якості, властиві будь-якому справжньому чоловікові.

ЩОБ НЕ ПЛАТИТИ ШТРАФ, ПОСТАВ НА ВІЙСЬКОВИЙ ОБЛІК АВТО

Стосується не всіх ■ Під час військового стану мобілізації підлягають не лише військовозобов'язані, але і технічний транспорт. Щоб зробити все як слід, потрібно прийти до центру комплектування та соціальної підтримки. Інакше наступає адмінвідповідальність, а часом і кримінальна

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ

Міноборони України через Центр комплектування та соціальної підтримки звертається до керівників підприємств, установ і організацій, незалежно від форм власності, крім дипломатичних представництв і консульств, нагадує, що згідно з постановою Кабміну № 1921, потрібно надати відомість про наявність та технічний стан транспортних засобів.

— Звітність керівники підприємств мають подати до 20 грудня, — розповідає штаб-сержант Ярослав Гапонов, який відповідає за мобілізацію автівок у Вінниці. — Сьогодні на обліку рахується майже 10 тисяч одиниць автомобільно-транспортної техніки.

Прозвітували близько 1000 підприємств, хоча загальна їх кількість по місту більше 4000. Тобто, на обліку відповідно не стоїть велика кількість транспорту, а з тих що є, близько 3-4 тисяч автівок можуть бути несправними.

— Станом на сьогодні, від підприємств Вінниці у військові частини передано недостатню кількість одиниць техніки, враховуючи потреби ЗСУ. При тому, близько 50 відсотків автомобільної техніки у жалювому технічному стані, що дійсно додає величезного клопоту нашим воїнам, — говорить штаб-сержант. — І в порівнянні з

іншими містами, ця цифра дуже мізерна. Чому так, чому таке ставлення, це ж нашим хлопцям на передову... Не розумію.

ЯКА ПРОЦЕДУРА...

— Для того щоб подати звітність, потрібно фізично прийти до ТЦК керівнику або уповноваженій особі, — розповідає Ярослав Гапонов. — Навіть якщо на балансі підприємства немає транспорту, звітність про це все одно потрібно здати, оформлення її займає кілька хвилин.

Також у ТЦК та СП керівнику підприємства випишуть відомість в двох екземплярах. Вона буде гарантією того, що на підприємство не накладатимуть адміністративне стягнення на суму 5308 грн. Це штраф, який підприємство мало б заплатити, якщо невчасно подати звітність по наявному транспорту.

— Після святкових днів ми підемо з листами до керівників підприємств, які не прозвітували до 20 грудня, — розповідають у ТЦК. — В листах буде вказана дата та час, коли керівник даного підприємства має прийти до нашого юриста розписатися в протоколі та отримати штраф. Це теж, так би мовити, буде певна стаття доходів Збройних сил.

Звіт по транспорту, який мають подати підприємці, потрібен для того, щоб визна-

чити транспортний ресурс, так само, як ТЦК та СП оновлює дані по військовозобов'язаних. В разі потреби з цього ресурсу витягується транспорт, щоб наші хлопці мали на чому їздити. Але спочатку область та місто має погостити ліміт, внести в списки певні підприємства і відповідно погодити це з керівниками підприємств.

ЩО ЗА ЦЕ МАТИМУТЬ ПІДПРИЄМСТВА?

— Перш за все, це величезна подяка від наших воїнів, які отримують сучасний транспортний засіб від підприємства, — розповідає Ярослав Гапонов. — До речі, це авто ніде не загубиться, тому що буде офіційно на балансі частини. Такий автомобіль буде мати два номери. По-перше,

Якщо авто знищене ворогом, проводять розслідування, складають акт, і підприємству повертають гроші

номер, за яким авто рахується на підприємстві. По-друге, коли транспортну одиницю вилучать, військова частина ставить її собі в штат, і звертається до ВСП (військової служби правопорядку), для надання нового техталону на дану автівку, вже військового зразка і відповідно нового військового номера.

Коли автомобільно-транспортна техніка ставиться на військовий облік, визначають її балансову вартість. Це робиться для того, щоб у разі знищення техніки, або її втрати підприємству повернули балансову вартість.

— Згідно з постановою № 1921, держава повинна повернути підприємству транспортний засіб, який був наданий в безоплатне використання, крім того, в яко-

Штаб-сержант Ярослав Гапонов відповідає за мобілізацію автівок у Вінниці. Він каже: звітність керівники підприємств мають подати до 20 грудня

му стані підприємство віддало авто, в такому має і отримати, — розповідає штаб-сержант. — Якщо транспортний засіб, наприклад, знищений ворогом, тоді проводиться службове розслідування, складається акт, і підприємству повертають гроші.

Коли люди скидаються грошима і купують авто на фронт, то воно, як правило, йде особисто військовослужбовцю. І відповідно на його плечі покладаються всі витрати на обслуговування цього авто.

Якщо авто передається на фронт шляхом мобілізації, воно стає в штат, як «військовослужбовець». На цей штат виділяється певний ресурс (паливно-мастильний, техпідтримка...), тобто за нього відповідає не військовослужбовець, а держава. А військовий служить на мобілізованій машині.

ЩО ПОТРІБНО ЗСУ?

Згідно з постановою, держава може законно відчужити на потреби ЗСУ, 30% від кількості транспортних засобів на підприємстві, відповідно якщо там рахується 1-2 автівки, нічого забрати неможливо. Тай звітність ця зовсім

не означає, що ваш транспорт одразу поїде на фронт. Тим паче потреби в хлопців конкретні.

— Я був командиром відділення кулеметників, в мене було на службі 10-ть пікапів, і вони використовувалися не тільки для кулеметного розрахунку, — розповідає Ярослав Гапонов, який служив у бригаді № 4038. — Ми вивозили поранених, возили вантажі, бойові комплекти. Тому можна сказати, що Збройні сили цікавлять в першу чергу справні, ресурсні транспортні засоби. Але варто зазначити, що в деяких специфічних видах техніки ми зацікавлені особливо — це цистерни, ізотермічні причепи, крани, екскаватори, трактори... Для того щоб військові могли вирити бліндаж, будувати тимчасові споруди, для того щоб перевозити та зберігати їжу, підвозити технічну та питну воду...

Щоб подати звітність про наявну автомобільно-транспортну техніку, керівники підприємств або уповноважені особи мають прийти за адресою:

м.Вінниця, вул. О. Довженка, 28, кабінет № 17
Довідки за тел. 8 (099)652-79-13

РЕКЛАМА

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ

та здорове харчування

3550⁰⁰
Сенсор FreeStyle Libre 3

600⁰⁰
Глюкометр NEWMED NEO + 50 тест-смужок

30⁰⁰
Тейп для фіксації FSL в асортименті

30⁰⁰
Крем-супи Street Soup в асортименті

65⁰⁰
Новинка
Борошно вівсяне Manteca, 500 г

85⁰⁰
Декстроза Mivolis з магнієм 100 г (30шт)

550⁰⁰
Голки Insupen 33G/4 мм для шприц-ручки

103⁵⁰
Акція!
Гречка з інуліном ТМ "Аннушка" 500 г

ВІТАМІН, ЯКИЙ ДОПОМАГАЄ ВСТОЯТИ ПЕРЕД ВІРУСАМИ

Підтримка ■ На запитання: що робити, щоб не хворіти (важко) такими популярними восени грипом, короною, а тепер і гепатитом, існує одна відповідь лікарів — потрібно вакцинуватися. Щоб не хворіти не менш розповсюдженими ГРВІ — однієї відповіді замало і вакцини немає. Тому лікарі радять, хоча б трішки підтримати організм вітаміном Д

АЛЬОНА РЯБОКОНЬ, (067)4333535

Восени ми все частіше вивчаємо в аптеках полиці з розмаїттям вітамінних комплексів. Щоб купити, пропити і не хворіти. Але сприймати вітаміни як панацею від хвороб і для підняття імунітету, то все не так, як кажуть маркетологи. Тому що таких чарівних засобів не існує.

— Якщо вже говорити про вітаміни, то приймаючи вітамін С, наприклад, не варто очікувати чудес, — каже сімейна лікарка Лариса Титарчук. — Єдиний вітамін, який, хоч і не піднімає імунітет, але робить його стійкішим до вірусів — це вітамін Д у профілактичних дозах:

- 2000 МО (міжнародних одиниць) — від 18 років,
- 1000 МО — від 2 років,
- 500 МО — від 0 до 1 року.

ЩО БУДЕ ПРИ ДЕФІЦИТІ ВІТАМІНУ Д?

Дефіцит вітаміну Д призводить до порушення процесів сну та обміну речовин, а також може викликати погіршення психологічного здоров'я та імунної системи. Ні для кого не таємниця, що синтез вітаміну Д відбувається під дією сонячно-

го випромінювання, але восени та взимку цей спосіб не надто актуальний.

До того ж, пряме сонячне проміння та любов до засмаги негативно впливає на шкіру та може підвищувати ризики раку шкіри. Тому перебування на вулиці варто урівноважувати й з харчуванням. Тож у МОЗі розповіли, звідки ще можна отримати цей вітамін, і кому необхідно перевірити його нестачу.

ЯКІ ПРОДУКТИ МІСТЯТЬ ВІТАМІН Д

- Жирна морська риба (лосось, сардини, оселедець, скумбрія)

- Червоне м'ясо

- Яловича печінка

- Яєчні жовтки

- Молочні продукти (вершкове масло, твердий сир, домашній сир тощо)

- Зазвичай, регулярне вживання цих продуктів та навіть 10–15 хвилин перебування на вулиці влітку чи навесні (взимку потрібно більше часу) вистачає для отримання необхідної кількості вітаміну Д.

Варто пройти тестування на рівень вітаміну Д в крові, якщо ви:

- Маєте зайву вагу (високий індекс маси тіла)

- Маєте незбалансоване та нераціональне харчування

- Маєте захворювання шлунково-кишкового тракту та неврологічні розлади

- Людина літнього віку, і особливо рідко виходите з дому.

Так, цей вітамін можна і потрібно приймати не лише дітям до трьох років, але і цілком дорослим людям. До речі, радять його не лише сімейні лікарі і педіатри, щоб підтримати імунітет. Радять його також дерматологи і трихологи, тому що він гарно впливає на стан шкіри і волосся.

А сімейний лікар Андрій Шиманський відповідає на п'ять найпоширеніших запитань про вітамін Д.

Якщо є лабораторно підтверджений гіповітаміноз, то на один-два місяці потрібно припинити давати вітамін Д

1. З якого віку потрібно припинити давати вітамін Д?

— З самого народження потрібно давати дитині в профілактичних дозах, — розповідає лікар Андрій Шиманський. — Профілактична доза складає 500–1000 міжнародних одиниць один раз на добу. І цю дозу потрібно давати дитині, щонайменше до трьох років. Далі потрібно контролювати дозу вітаміну Д в організмі, а при дефіциті отримувати необхідну дозу.

2. Чи всім дітям потрібен вітамін Д?

— Ні, можна давати вітамін Д тільки тим дітям, яких ви любите,

Сімейний лікар Андрій Шиманський: «Цей вітамін потрібно пити цілий рік, без паузи на сонячні сезони»

те, — жартує лікар. — Тому що всім діткам потрібен цей вітамін, тому що вони знаходяться в зоні ризику гіповітамінозу вітаміну Д. Єдиний виняток, якщо в нас через певні умови є лабораторно підтверджений гіповітаміноз — це дуже високі показники. Тоді на один-два місяці потрібно припинити давати вітамін Д. Але після знову починаємо давати в профілактичній дозі.

3. Який вітамін Д краще обрати, на водній чи на олійній основі?

— Насправді сьогодні немає чітких даних, які б говорили про перевагу якоїсь із форм, — каже лікар. — Тому обирайте той, який вам подобається.

4. Чи потрібно давати вітамін Д весною та літом?

— Цей вітамін потрібно давати цілий рік, — розповідає лікар. — Не потрібно робити паузи на сонячні сезони. Тому що ми пам'ятаємо, коли дуже багато сонця — ми використовуємо SPF захист. А він, захищаючи нас від со-

нячних променів, буде порушувати синтез вітаміну Д.

Саме тому і потрібно отримувати профілактичну дозу постійно.

5. На що звертати увагу при виборі вітаміну Д?

— Звісно, що на склад. Я рекомендую обирати той вітамін Д, де є мінімальна кількість якихось компонентів, — говорить Андрій Шиманський. — Чим менше, тим краще. Також звертайте увагу на дозування, тому що вони бувають різними. І якщо це дуже маленьке дозування, там, наприклад, 200 МО в одній краплині, дитині його буде не дуже зручно давати.

Також варто звертати увагу на форму препарату. Для маленьких діточок це можуть бути крапельки або спрей. Для дорослих, це можуть бути капсули, жувальні гумки, або таблетки. Мені особисто подобається спрей, особливо коли мова про маленьку дитину, тому що це зручно, швидко, не потрібно думати, як ту крапельку розбавити і дати дитині.

Допоможіть Аллі подолати недугу

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Багатодітна мати, козятинчанка Алла Федорченко захворіла на рак. Жінка просить допомоги у небайдужих людей, бо родина вже виснажена фінансово майже від року лікування і далі самотужки не в силі боротися з хворобою. Не будемо байдужими!

«Соромно... але я змушена просити про допомогу. Я онкохвора. І вже рік борюся з хворобою. Карцинома РШМ з метастазами в зовнішню і внутрішню лімфу, в яєчники і сигмоподібну кишку. І маю цукровий діабет 2 типу», — написала Алла Федорченко в соцмережах.

За рік Алла пройшла 20 променевих терапій і 5 хімії. За її словами, дві хімії і захист в онкологікарні дають безкоштовно, а третя таргентна вартує близько 40000 гривень. Потрібно мінімум 6. А це 240000 гривень.

«Наша родина таких грошей не має. Я — мама 4 дітей, троє з яких неповнолітні. Не працюю, так як маю сина з синдромом Дауна. Працює один чоловік. Прошу про допомогу. Буду вдячна за кожен гривню».

Реквізити для допомоги
4441114419923311 монобанк
5168745611500312 приват
На ім'я Федорченко Алла.

На Козятинщині зростає захворюваність на грип і ГРВІ

АНАСТАСІЯ КВІТКА

З другого жовтня в Україні розпочався епідемічний сезон 2023/2024 з ГРВІ та грипу. За даними Козятинського відділення епідеміологічного нагляду (спостереження) та профілактики інфекційних та неінфекційних захворювань, з початку осені на території громад колишнього Козятинського району спостерігається сезонне зростання захворюваності на грип та гострі респіраторні вірусні інфекції.

Упродовж 45-го тижня року захворюваність на грип та гострі респіраторні вірусні інфекції, в порівнянні з попереднім тижнем, зросла на 52,1% і склала 413,5 випадків на 100 тис. населення. За медичною допомогою з приводу ГРВІ звернулось 248 осіб, серед захворілих 114 (46%) дітей. Госпіталізува-

ли 25 осіб, в т.ч. троє дітей. Також зафіксували 49 випадків COVID-19, що становить 19,8% від загальної кількості всіх зареєстрованих випадків ГРВІ.

На 46 тижні захворюваність у порівнянні з попереднім тижнем зросла на 15,3% та склала 476,9 випадків на 100 тис. населення. За медичною допомогою з приводу ГРВІ звернулось 286 осіб, серед захворілих 127 (44,4%) дітей. Маємо 47 випадків ковіду. Також госпіталізували 19 осіб, в т.ч. 4 дитини.

На 46 тижні цього року на території України, а саме на Рівненщині, лабораторно підтвердили перший випадок нового субваріанта коронавірусу варіанта «омікрон» під назвою «пірола». Випадки грипу станом на сьогодні на території громад колишнього Козятинського району не реєструвалися.

— Наголошуємо ще раз, що грип та ГРВІ — це вірусна інфекція, що вражає людей незалежно від статі та віку. Передається повітряно-крапельним шляхом при чханні, кашлі, під час розмови, — говорить завідувачка відділення епідеміологічного нагляду (спостереження) та профілактики інфекційних та неінфекційних захворювань Інна Проць. — Тому всі наші профілактичні заходи повинні бути направлені на уникнення контакту з хворими та попередження проникнення збудника в організм. Профілактика поділяється на специфічну та неспецифічну. Специфічна — це вакцинація, яка є найбільш дієвим способом захисту, всю необхідну інформацію щодо показань, протипоказань та наявності вакцин уточнюйте у свого сімейного лікаря.

НАВІТЬ ІЗ ПІНОПЛАСТУ ЗРОБИТИ ХАТИНКУ — ЦЕ ВЖЕ ДОБРЕ

Брати наші менші ■ Осінь ще не завершилася, але за вікном вже зимно. Для тварин, які живуть на вулицях, пережити холодну пору року — справжнє випробування. Як їм допомогти — розповіли зоозахисники

ОЛЕНА УДВУД

Цього тижня вдарили перші морози. Холодна температура повітря тримається впродовж декількох днів. І хоча поки що стовпчики термометрів не опустилися нижче за -4, для чотирилапих, які мешкають на вулиці, це вже досить холодно. Адже вони не можуть, як люди, зайти до теплої домівки, увімкнути опалення і сховатися під ковдру. Але ми можемо допомогти безпритульним тваринам пережити зиму.

Перше, про що треба подбати — питна вода. Влітку із цим значно простіше — можна поставити мисочку, чи навіть обрізану пластикову пляшку і залишати в ній для чотирилапих воду. Взимку із цим складніше, тому що коли температура опускається нижче нуля, вода замерзає. Тому краще залишати для вуличних тварин теплу воду. Тоді

вона не замерзне так швидко. Ще один важливий пункт — харчування.

— Зараз актуально давати тваринам сухий корм, — розповідає зоозахисниця Людмила Іллієвич-Швець. — Можна давати цукрові кісточки (великі яловичі кістки, вкриті хрящами — авт.). Звичайно, найкраще годувати тварин кашею. Хоча б раз на день щоб тваринка з'їла щось тепленьке. Це має велике значення. Тепла каша допоможе і обігрітися, і насититися.

Собаки трохи легше переживають холод, адже у них і маса тіла більша, та й пересуваються вони значно більше. Натомість коти — справжні мерзляки. І для них величезна проблема не лише мороз, а й вітряна та волога погода навіть за температури 0 градусів. Через підвищену вологість у повітрі шерсть стає мокрою і тварина втрачає ще більше тепла. А якщо ще й дує сильний вітер,

муркотуни замерзають ще дужче. Тому для котиків однаково страшні і люті морози, і волога вітряна погода.

Щоб тварини не замерзли, варто подбати про те, аби у них було місце, куди вони можуть сховатися і трохи погрітися.

— Раніше у Козятині були теплотраси, — продовжує зоозахисниця. — Можливо, зараз вони десь ще і залишилися. Раніше, пригадую, такі великі труби були в п'ятиповерхових двориках біля

— Якщо люди будуть добрішими, то не буде і тварин, які потребують опіки і допомоги, — каже волонтерка

колишньої залізничної лікарні. Там стільки котів грілося! Зараз не знаю, чи є там теплотраси, але в тому дворіку є будочки для тварин. Мешканці цих будинків опікуються котиками.

Щоб допомогти чотирилапикам перезимувати, не обов'язково майструвати для них дерев'яні будки. Достатньо невеличкої хатинки, яку можна зробити зі звичайного пінопласту. Таке точно знайдеться майже у кожного вдома.

— Пінопласт має теплоізо-

Найважче взимку котам. Вони — справжні мерзляки

ляційні властивості, — каже Людмила. — Він суперово тримає тепло. Вже буде котикам добре. Найкраще було б, щоб тваринам на вулиці не потрібна була допомога, щоб вони всі були при господарях, при порядних, добрих, відповідальних власниках. Щоб не зимували на вулиці і не зустрічали новий день, не знаючи, чи хтось нагдує, чи хтось обігріє. Але якщо

ми не можемо забрати всіх додому, то можемо максимально зробити все для того, щоб полегшити їм зимування. Головне, щоб на фоні цього добра не проявлялися шкідники. Тому що є і такі, які несуть за собою лише біду — трують, трошать. Якщо ми, люди, будемо добрішими, не буде покинутих тварин, які потребують нашої опіки і допомоги.

Сіма, Мерсі і п'ятеро щеняток шукають домівки

ОЛЕНА УДВУД

Маленькі крихітки, які потребують любові та ласки, чекають, коли їх заберуть до себе турботливі господарі. Поки для чотирилапиків не знайдеться прихисток, ними опікуються зоозахисники та небайдужі люди.

Шукають сім'ї для п'яťох щенят. Усі дівчатка. Троє з них поки прихистила родина.

— Вони поки що живуть у жінки, яка опікується котиками, — розповідає Людмила Іллієвич-Швець, зоозахисниця. — У неї є свої собачки, а додалося ще трійко цих цуценят.

Їх потрібно прилаштувати.

Ще дві дівчинки покинутими були танка. Поки для них господарі теж не знайшлися.

Шукає прихистку і котик Сіма. Йому три роки, він вакцинований, але, на жаль, муркотуну не посміхається удача.

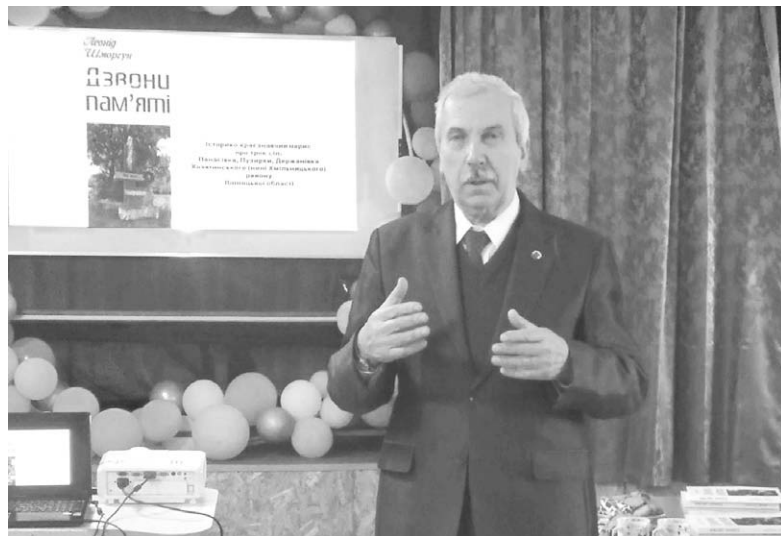
— Колись його власник викинув, — каже Людмила. — Потім його забрали в сім'ю. Спочатку було все ніби добре, але зараз він уже господарям набрид. Минулого року його викинули на зиму і зараз знову повторюється та сама історія. Він породистий, має блакитні гарні очі,

привчений до лоточка, молодий, гарний, активний. Було б класно віддати його в хорошу родину, але так, щоб його не відпускали без нагляду на вулицю. Він звик до лотка і до подушок, тому було б добре віддати його в квартиру відповідальним людям.

Чекає на люблячу сім'ю і крихітка на ім'я Мерсі. Тендітна, граційна та ласкава.

Якщо ви готові піклуватися про тварину і подарувати їй свою любов, телефонуйте за номером (063) 605-92-04. Чотирилапиків віддадуть безкоштовно, але лише у добрі руки.

Презентація книги «Дзвони пам'яті»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У понеділок, 13 листопада, у Гуровецькій школі відбулася презентація книги Леоніда Шморгуна «Дзвони пам'яті».

Леонід Шморгун — випускник школи професора академіка УАН, головний редактор міжнародного журналу «Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку», член Національної спілки журналістів України.

Про презентацію книги пише Гуровецька філія Непедівського ЗНВК І-ІІІ ст. «Школа — дитячий садок»

Разом із автором, книгу пре-

зентував і брат Леоніда Василь Шморгун. На презентацію завітали староста округу Галина Корніюк, завідувачі місцевих будинків культури, бібліотекарі, вчителі та учні школи.

«Книга про минуле, але заради того, щоб у нас було майбутнє. Такі книги є надзвичайно цікавими та особливими, адже історія України складається з мікроісторій, історій окремих населених територій. Сама книга «Дзвони пам'яті» насамперед адресована мешканцям нашого краю, й тим, хто береже пам'ять про свою малу Батьківщину», — йдеться у дописі школи.

ПРОДАМ ДРОВА (граб, ясен, дуб) рубані

063-398-67-27, 096-216-52-40

РОБОТА

□ Запрошуємо на роботу працівника для опалення котла на дровах в магазин в центрі міста. 093-766-78-49

РЕМОНТ

□ Ремонт різних видів внутрішніх та зовні. 063-186-30-23

□ Виконую зварювальні роботи. 067-786-29-90

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

□ Продам телицю тільну 4 місяці. 063-287-60-42, 068-760-84-09

□ Продам кабанчика 10-12 кг. 067-319-08-49

□ Продам поросята 10-15 кг., «Петрен». 096-983-19-93, 068-546-01-03

□ Продам поросята «Петрен», с. Журбинці. 067-949-60-30

□ Продам поросят. 096-078-63-82

□ Продам поросята малі 15-20 кг. 063-308-25-58

□ Продам поросята с. Селище. 098-205-75-53, 067-714-24-87

□ Продам корову тільну. 096-909-16-40

□ Продам поросят кантер + вітаміни, проколоті. 073-407-69-12

□ Продам телицю, тільна майже 5 місяців. 096-173-98-30

ПРОДАМ

□ Баян тульський «Етюд». 096-334-59-12

Чистимо та поглиблюємо криниці

Копасмо вигрібні ями

Доставка кілець

068-564-10-90

Оренда, послуги МІНІ - ЕКСКАВАТОРА

Виконання всіх видів земельних робіт.
Розрахунок готівковий та безготівковий.
м. Козятин
097-665-87-48
Ярослав Васильович

□ Бензопилу «Штіль», «Гудлак», бензокосу, ел. двигуни, зарядне 12v, ел. дрель, ел. лобзик, компресор, болгарку, каструлі нержавійки 30-80 л., мисливську рушницю МЦ-21-12 дозвіл №1541. 068-216-34-20

□ Буряк кормовий з доставкою. 098-892-89-06

□ Буряк кормовий, картоплю велику, посадкову, мілку, доставка. 097-354-76-54

□ Буряк кормовий, картоплю дрібну, бананові ящики. 097-354-76-54

□ Гній-перегній, с. Сигнал, апарат для доїння худоби. 063-311-95-76

□ Диван єврокнижка 1.90 x 1.40 у відмінному стані, торг. 096-094-68-32

□ Дрібну картоплю. 097-463-35-82

□ Електрообігрівач - конвектор «Термія» 2,5 кВт - 2 шт., стан нового, 1100 грн. 067-784-32-15, 093-022-60-03 Едуард

□ Капусту «Білосніжка» 7 грн/кг., велику картоплю 1 тонну, яблука, груші, усе дешево. 096-717-97-88

□ Картоплю велику, макуху, буряк кормовий. 096-846-87-64

З ДОСТАВКОЮ ПО ОБЛАСТІ

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ,
Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТІ

ЗОДЧИЙ ZODCHYI.COM.UA

М.ВІННЦЯ, ВУЛ. М.ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96

М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

ТОВ ПТИЦЯ ПОДІЛЛЯ (місцезнаходження: с. Махнівка, вул. Київська, 2Б) запрошує на роботу працівників

♦ **ВАНТАЖНИКІВ**
♦ **ОБРОБЛЮВАЧІВ ТУШОК ПТИЦІ**
♦ **СЛЮСАРЯ-РЕМОНТНИКА**
♦ **ТЕХНОЛОГА** ♦ **ВОДІЙ**

- гнучкий графік роботи
- офіційне працевлаштування
- гідна заробітна плата.

Звертатись за тел. **068-835-13-41**

КРИНИЦІ КОПАЄМО

Чистим докопуємо
Копасмо вигрібні ями, каналізації, траншеї.

097-968-28-96
098-903-12-59

□ Картоплю велику «Біла Роса» та «Міневра» - 9 грн/кг., з доставкою, сидіння від легкового авто на мотоблок чи підводу - 200 грн., двері праві та капот до ГАЗ-52, картоплесажалку для мотоблока, прес для вижаття соку, сычкарню з електроприводом. 097-255-51-60

□ Картоплю дрібну. 097-463-35-82

□ Котел газовий, напольний, двоконтурний б/в., мойка на кухню 80 x 50 нікельована б/в., лічильник електроенергії після року експлуатації, горіх зрізаний. 063-309-57-63

□ Кухню б/в + витяжка + мийка 063-411-40-80, 097-383-88-25

□ Пральну машину автомат на 5 кг. верхне завантаження, в гарному стані. 096-797-91-89

□ Пшеницю. 098-636-06-04

□ Ролет на ринку «Хлібодар», пшеницю 1 т, картоплю, часник, цеглу, камінь, рейси, шпалі, сервант, стіл, крісло, велосипед. 068-216-34-20

□ Роутер 2-антенний недорого. 063-191-23-75

□ Тюки соломи ячмінні, пшеничні, тюки люцерни. 098-587-31-69, 067-429-73-29

□ Тюки ячмінки. 067-756-91-82, 097-428-32-93

□ Яблука «Сніжний кальвін». 093-631-89-49, 063-744-29-92

□ Ячмін, пшеницю. 098-724-74-94

□ Запчастини до Т40: блок двигуна, шатуни поршня, розвал. фільтр масляний та інше, резину до комбайна «Нива» задня, трикутна рамка. 098-600-21-40

□ Шини для авто. 098-321-74-24

НЕРУХОМІСТЬ

□ 1-кімн. кв., 30,1 кв. м., 2/2, інд. опалення та пічне, зем. ділянка 2 сот., літня кухня, сарай, вода поруч, смт Залізничний, вул. Весняна 2, кв. 14. 067-405-04-43

□ 1-кімн. кв., терміново, центр, 5 поверх, інд. опалення, євро балкон та вікна. 063-492-06-05

□ 2-кімн. кв., 3 поверх, інд. опалення, р-н ПРБ, житловий стан. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., 109,6 кв. м., інд. опал., кімнати роздільні з ремонтом. 068-041-23-86

Привітайте

3 жнем

народження!

або з іншим святом
на RIA Козятин

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 58.00 грн | 6 місяців – 438.00 грн
3 місяці – 174.00 грн | 12 місяців – 696.00 грн

Вартість послуги Укрпошти по оформленні передплати – 15.00 грн

Передплатний
індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у
будь-якому поштовому відділенні

RIA
Козятин

Аудиторія груп сайту RIA Козятин

Фейсбук - 8 700 підписників

Instagram - 7 200 підписників

Viber - 1 600 підписників

Telegram - 3 100 підписників

Вартість привітання

Привітання в одному пабліку - 350 грн*

Закріплення на тиждень - 150 грн*

*ціни вказані без урахування ПДВ

□ 3-кімн. кв., 3/4, житловий стан. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., 63 кв. м., 2/2 під ремонт на ПРБ. 063-234-29-75

□ 3-кімн. кв., 65 кв. м., 5 поверх, центр, євроремонт та меблі. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., без ремонту, центр. 093-884-96-65

□ 3-кімн. кв., центр 4/5, інд. опал., без ремонту. 093-704-31-57

□ 4-кімн. кв., 2/2, усі зручності, частковий ремонт, опалення, інтернет, гараж, біля будинку зем. ділянка 1 сот. 096-176-45-23

□ Будинок в с. Сестринівка, Садова, 17, сарай, погріб, поруч газ та водопровід, зем. діл-ка 9 сот. 098-321-74-24

□ Будинок 60 кв. м., с. Кордишівка, газ, криниця, вода поруч, 20 сот. землі, сарай, погріб, беріг, багато дерев. 067-492-54-70

□ Будинок 60 кв. м., центр зі всіма зручностями, 3 кімн., центральне водопостач., усі зручності, на все є лічильники, гараж, погріб, інтернет, город 5 сот., житловий стан, можливо під бізнес. 063-190-39-89

□ Будинок 80 кв. м., ТЕРМІНОВО, або міняю на 2-кімн. кв., зі всіма зручностями, 15 сот. зем. діл., кругом загорожа, газове опал., з ремонтом та меблями. 097-628-48-13, 073-058-41-21

□ Будинок 87 кв. м., 15 сот. зем. ділянка, госп. будівлі, газ, центральна вода, потребує часткового ремонту, м. Козятин. 093-058-78-43

□ Будинок в гарному стані, вода, газ, груба. 097-539-03-47

□ Будинок в р-ні ліцей №5, газ, вода. 067-968-40-56

□ Будинок зі зручностями 70 кв. м., с. Козятин, загальна площа ділянки 0,17 га. 097-248-32-19

□ Будинок новий на дві половини, євроремонт, 20 сот. зем. ділянки, р-н «Поле Чудес». 093-704-31-57

□ Будинок р-н ліцею №5, газове+пічне опалення, криниця у дворі 2 м від хати. 063-386-14-76

□ Будинок с. Верболози в центрі 78,9 кв. м., газ, вода, світло, усі зручності, заг. площа 53 сотки. 096-505-10-02

□ Будинок цегляний в с. Козятин, вул. Терешкова, 5, зем. діл-ка 16 сот. з госп. будівлями. 067-239-96-34, Віктор

□ Будинок цегляний, центр, інд. опал., каналізація, утеплений, 10 сот. зем. ділянка. 093-704-31-57

□ Будинок, вул. Пролетарська, загальна площа ділянки 0,6 га. 097-916-44-09, 073-463-37-02

□ Будинок, с. Велике, ділянка рівна, газ+пічне опал., колонка-вода в дворі, госп. будівлі, садок. 097-321-58-60

□ Дача 6 соток, ст. «Вишенька» з будинком. 097-642-10-54, 093-808-27-73

□ Ділянку 41 сот., з господарчими будівлями та фундаментом під будинок, вул. Подільська 114. 063-829-40-45

□ Частина будинку р-н 4 школи, площею 50 кв. м., світло, газ, криниця, сарай, зем. діл-ка 7 сот. 093-891-62-95, 097-744-83-85

□ Частину будинку, центр, вул. Стуса, дві кімнати, веранда, кладовка, пічне опал., металевий гараж, старий сарай, криниця, погріб, без ремонту. 093-632-24-12, 068-548-59-98, 050-436-37-15

□ Будинок 59 кв. м. в м. Козятин, вул. Крушільницької, 27. 093-411-99-67, 093-541-29-80

□ 1-кімн. кв. на ст. Махаринці, город 20 сот., сарай, погріб, криниця, опалення пічне. 098-321-74-24

АВТОМОТО

□ ВАЗ 2105, 1991 р. в., на ходу. 097-642-11-85

□ ВАЗ 2107, 1986 р. в. 067-319-08-49

КУПЛЮ

□ Велику картоплю. 096-952-68-21, Андрій

□ В будь-якому стані неробочі бензокоси, бензопили, ел. двигуни, млини, мотоблоки. 068-216-34-20

□ Зерно ячменю, пшениці, кукурудзи, можливо пай. 097-793-55-95

□ Картоплю дрібну по 1.50/кг, буряк кормовий в необмеженій кількості. 073-793-55-95

□ Картоплю. 067-159-28-54

□ Колеса від мопеда. 096-900-66-38

МІНЯЮ

□ 2-кімн. кв. з ремонтом р-н ПРБ на будинок неподалік центру. 093-704-31-57

□ 2-кімн. кв., центр на будинок. 093-704-31-57

РІЗНЕ

□ Втрачено військовий квиток на ім'я Гриневич Віктор Степанович вважати недійсним.

□ Втрачено службове посвідчення служби ДСНС України на ім'я Січка Артем Юрійович № ВІ 006156 від 09 липня 2020 року видане ГУ ДСНС України у Вінницькій області вважати недійсним.

□ Жінка 60 років, відповідальна, шукає роботу доглядальниці за бабусями похилого віку, є досвід роботи, пропонувати м. Козятин, Козятинський район. 068-727-57-78

□ Здам 1-кімн. кв., в центрі на довгий термін порядним людям, газове опалення, лічильники на воду, газ, світло, мебльована. 063-630-68-25

□ Здам 2-кімн. кв., в р-ні «Депо». 067-782-94-43

□ Здам 2-кімн. кв., порядній сім'ї на тривалий термін, р-н депо з усіма зручностями. 068-042-03-34

□ Здам будинок порядній сім'ї, газ, вода. 063-386-14-76

□ Здам квартиру в центрі. 093-810-60-24

□ Здам пів будинку в центрі міста, газ + пічне опалення, усі зручності. 096-916-20-73

□ Чоловік 39 р., шукаю жінку для життя без шкідливих звичок 40-42 р., неповну, шкідливих звичок не маю, люблю дітей, усе вмю, готовий на переїзд. 098-859-01-33, 073-325-66-26

□ Шукаю доглядальницю для жінки м. Козятин. 097-300-31-13

□ Одинокий пенсіонер познайомиться з одинокою жінкою до 65 років. Маю будинок і машину. 063-291-89-67, 099-134-06

Вінницька
ІТ-Академія

**Бакалавр
Комп'ютерних
наук**

Стань айтишником рівня Middle

067-431-19-21

Роботу в ІТ
Гарантовано!

**ОКЕЙ
99.5 FM**

Нова хвиля!

520492

Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

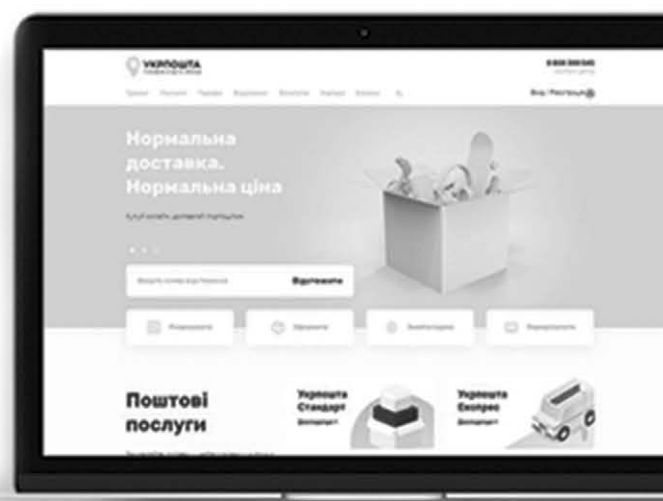

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

RIA
Козятин

Був Козятин — став «козятин»

ОЛЕНА УДВУД

Вкотре у центрі нашої уваги фотозона «Я люблю Козятин» на вулиці Незалежності. І зовсім не тому, що біла інсталяція з'явився новий артоб'єкт. Фотозону черговий раз понівечили. Днями ми проходили повз артінсталяцію і звернули увагу, що у написі пошкоджена літера «К». Навряд чи це наслідки буревію. Точно стверджувати не можемо, адже за руку нікого не зловили, та найімовірніше це «постарався» хтось із місцевих мешканців чи гостей міста. Бо

така ситуація трапляється вже не вперше. Минулої зими у фотозоні спочатку зникла літера «О». Чи то вона відпала сама, чи її виламали, але від букви не залишилося й сліду, одна лиш металева конструкція. Минув тиждень-другий і пошкодили літеру «К». Її не знесли зовсім, а тільки надбили. Артінсталяцію поремонтували, зниклу «О» повернули на місце, напис пофарбували у жовто-блакитний і все було добре, доки знову фотозона не стала комусь муляти очі. До слова, ангелу, який стоїть пра-

вочу від напису, теж свого часу перепало на горіхи. Був випадок, що скульптуру скинули з поста-

менту, але її швидко повернули на місце. Тепер фотозону знову доведеться лагодити.

АНЕКДОТИ

— Що таке супер ввічливість?
— Це наступити на мурашник і вибачитися перед кожним.

У мене дисфункція мотиваційної системи! Те саме, що й лінь, але як гарно звучить!

Прийшов якось Змій Горинич додому після п'ятитки.
А дружина йому: «Ану дихни!»
Яка дурна безглузда смерть!..

Вчителька:
— Петрику, я тобі поставлю маленьку трісчку, якщо ти скажеш, як мене звати..
— Тю... Я вам краще скажу, як вас називають!

— Скажіть, а ваш собака мене не з'їсть?
— Та що ви, тільки понадкушує.

Якщо світло в туалеті вимикається зі звуком «Е», це означає, що в туалеті хтось є.

— Чебурашка, ти мене чуєш?
— Гена, подивися на мене, звичайно я тебе чую.

— Тату, а мільйон євро — це багато?
— Все залежить від того, заробляєш ти їх або витрачаєш.

— Ну ти вчора напився!
— Сильно?

— Ще й як! Нитку в ножиці вставляв!

Прорибалив цілий день... і нічого не впіймав. Дорогою додому зайшов до рибного магазину купити пару коропів.
Продавець:
— Мені тут дзвонила ваша дружина і сказала, що сьогодні ви зловили форель.

— Що краще, Фанта або пиво?
— Звичайно пиво, спробуй за вечір випити п'ять літрів Фанти!

Хитра дівчинка переконала хлопця не тільки понести портфель, але й передати його потрібним людям.

«Не помиляється той, хто нічого не робить», — подумав їжачок, злязачи з кактуса.

«Дві голови добре, а три — краще!» — подумав Змій Горинич, обходячи стороною Івана-дурня.

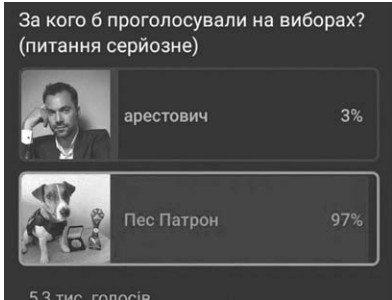
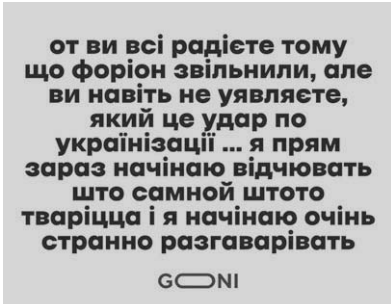
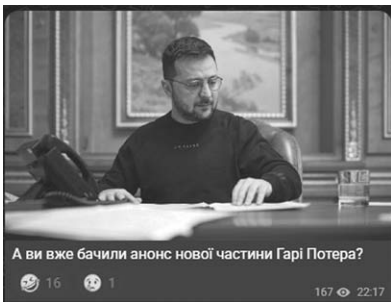
— Вінні, а що у нас сьогодні на обід?
— Сальце, П'ятачок, ти вже вибач.

— Чому сусіди зверху завжди такі ідіоти?
— Запитай про це сусіда знизу.

У звичайних квартирах — сусід з перфоратором, в приватних будинках — з газонокосаркою...

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEО.UA
ЧЕТВЕР 23.11	+3 -9	+3 -6	+2 +1
П'ЯТНИЦЯ 24.11	+4 +1	+5 +1	+4 -4
СУБОТА 25.11	+1 +2	+2 -3	+2 -3
НЕДІЛЯ 26.11	-1 -3	-1 -3	-2 -6
ПОНЕДІЛОК 27.11	-3 -4	-3 -5	-4 -8
ВІВТОРОК 28.11	-4 -5	-2 -5	-3 -8
СЕРЕДА 29.11	-3 -7	-3 -4	-5 -8

ГОРОСКОП

ОВЕН
Цей тиждень буде, схоже, надто напруженим. Так що не відмовляйтеся від запропонованої допомоги, самотужки буде складно завершити деякі важливі справи.

ТЕЛЕЦЬ
Вам важливо зосередитися на службових справах, якщо хочете досягти успіху. Скромність — найбільш оптимальна лінія поведінки зараз. Краще не ухвалювати поспішних рішень, бажано все продумати і з кимось порадитися.

БЛИЗНЮКИ
На роботі очікуються зміни, причому на краще. Вам піднімуть зарплату та запропонують оптимальний графік. Постарайтеся все ретельно обдумати, перш ніж вимовляти ключові слова.

РАК
Не варто піддаватися на провокації. Навіть на короткий період не допускайте, щоб вами керували негативні емоції. Тиждень може бути вдалим у плані роботи, постарайтеся максимально використовувати ваші творчі здібності.

ЛЕВ
Намагайтеся уникати диктаторських замашок і спокійно сприймайте поради оточуючих. Щоб економніше витратити свої сили та нерви, рекомендується сконцентруватися на якомусь одному найбільш невідкладному завданні.

ДІВА
Цього тижня настав час рішучих дій. Ви випромінюєте енергію та бадьорість, тому спокійно та рішуче впораетесь з труднощами та проблемами. Вам можуть запропонувати цікаву та перспективну роботу.

ТЕРЕЗИ
Щоб тиждень мав позитивні результати, варто лише справи необхідно запланувати на першу половину. Оточуючі викликать симпатію, допомагатимуть та підтримуватимуть вас.

СКОРПІОН
Ви зможете зробити майже неможливе, варто лише захотіти. Цього тижня ваш переможний наступ на кар'єрній ниві продовжиться з потрійною силою, а ще недавно ви не могли й подумати про такий значний фронт робіт і такі повноваження.

СТРІЛЕЦЬ
Перед вами відкриваються нові можливості та нові спокуси. Не варто звалювати на свої плечі більше, ніж ви зможете зробити. Тиждень вдалий для далеких поїздок та нових знайомств.

КОЗОРІГ
Вам, схоже, припадає досить спекотний тиждень. Активно розбираючись з проблемами, що накопилися, постарайтеся не відштовхнути потрібних людей. Бажано планувати найважливіші справи, зустрічі, вирішення проблем на першу половину.

ВОДОЛІЙ
Ви маєте реальний шанс здійснити свої грандіозні задуми. Все або майже все ви зможете реалізувати, роблячи рішучі дії і проявляючи логіку та послідовність.

РИБИ
Вам потрібно підвищити самооцінку. Можлива несподівана зміна місця проживання чи роботи. Тиждень гарний для спілкування, початку навчання чогось і вдалий для переговорів із діловими партнерами.